

KÜRTSZÓ

„A HETEDIK ANGYAL IS MEGFÚJTA KÜRTJÉT.
HATALMAS SZÓZATOK HANGZOTTAK A MENNYBEN.”

HIT ÁLTALI MEGIGAZULÁS

- A hit általi megigazulás evangéliuma (10–12. fejezet)

AZ IGE MELLETT

- Bízzál az Úrban!

AZ IDŐK JELEI

- A nemzetközi rend szükségszerű összeomlása felé

EVANGELIZÁCIÓ

- Vásárok Gödöllőn és Abasáron

GYERMEKEKNEK

- Meghallgatott imádság
- *Küldöttgyűlési beszámoló, tapasztalatok*

Kedves Olvasóink!

Isten kegyelméből újabb évet kaptunk. Rajtunk áll, mire használjuk majd. Lesz-e gazdag gyümölcs-termésünk, áldás leszünk-e a világ s egymás számára. Az elmúlt évre visszatekintve számba vehetjük, hány alkalmat használtunk fel a személyes bizonyoságtévére, mennyit fejlődtünk lelkileg. Mint egykor Izráelnek, a mi kegyelmi időnk is a végéhez közeledik, ezért meg kell fontolnunk a komoly felhívást hozsuzútúró Istenünktől: *„Ezt a példázatot mondta: Volt egy embernek egy fügefája szőlőjébe ültetve. Elment, hogy gyümölcsöt keressen rajta, de nem talált. Mondta a vincel-lérnek: Íme, három esztendeje járok gyümölcsöt keresni e fügefán, és nem találok, vágd ki, miért foglalja a földet is hiába? Az pedig felelt, és mondta neki: Uram, hagyj békét neki még ez esztendőben, míg köröskörül megkapálom és megrágyázom. Ha gyümölcsöt terem, jó, ha pedig nem, azután vágd ki azt.”* (Lk 13,6–9)

Határozzuk el, hogy nem foglaljuk a földet hiába, hanem engedjük megdolgozni szívünk talaját, hogy meg ne keményedjen esetleg végérvényesen, ne kelljen kivágnatni! Irgalmas Istenünk így kérlel bennünket: *„Térj eszedre, ó Jeruzsálem, hogy el ne szakadjon tőled Lelkem, hogy pusztává ne tegyelek téged, lakhatatlan földdé!”* (Jer 6,8) *„Térj vissza hát, Izráel, az Úrhoz, a te Istenedhez, mert elbuktál álnokságod miatt!”* (Hós 14,1)

Ígérete pedig így szól: *„Kigyógyítom őket hűtlenségükből, szeretem őket ingyen kegyelemből, mert elfordult tőlük haragom. Olyanná leszek Izráelnek, mint a harmat. Virágozni fog, mint a lilium, és gyökeret ver, mint a Libánon. Kiterjednek ágai, és olyan lesz ékessége, mint az olajfái, illata pedig, mint a Libánoné.”* (Hós 14,4–6)

A bűneink miatt bánkódó Isten ezt szeretné megvalósítani népe által. Adja meg nekünk, hogy egymás iránti szeretet és az igazságban meggyökerező összetartás jellemezzen bennünket ebben az egyre inkább válságokkal, járványokkal terhelt világban. Szálljanak fel imáink szüntelen a kegyelem trónjához, hogy híven el tudjuk végezni útkészítő feladatunkat, és kérjük, hogy visszatartassanak még a szelek munkánk elvégzése érdekében!

A szerkesztők

Az Ige mellett

- Bízzál az Úrban! 2

Hít általi megigazulás

- A hit általi megigazulás evangéliuma (10–12. rész) 4

Az idők jelei

- A nemzetközi rend szükségszerű összeomlása felé 13

A Bizonyoságtételeket olvasva

- Az érzelmek hatása lelki életünkre 20

Táborok

- Építő- és kenutábor 22
- Tizenévesek tábora Bócsán 23
- Gyulai tizenévestábor 24
- Kirándulás a Velencei-tó melletti sukorói vadasparkba 25

Tervezett táboraink – Eleki hírek 26

Küldöttgyűlési beszámolók

- Beszámoló az egészségügyi osztály 2020–2021-ben végzett munkájáról 28

Evangelizáció

- Adventi vásár a gödöllői kastélyban 29
- Adventi „boltról boltra” vásár Gödöllőn 30
- Adventi vásár Abasáron 31

Tapasztalatok

- Tanultam a hangyáktól 32
- Kirándulás – lelki tanulságokkal 34
- Engedve a késztetéseknek 35

Búcsúzunk

- Búcsúzunk Gaál Lászlóné Csöpi nénitől 37
- Erős Jánosra emlékezve 38

Gyermekeknek

- Meghallgatott imádság 39

BÍZZÁL AZ ÚRBAN!

Az ifjúsági táborban elhangzott igemagyarázat

„Bizodalmad legyen az Úrban teljes elmédből, a magad értelmére pedig ne támaszkodjál! [Akkor] minden utadban megismered Őt, akkor Ő igazgatja a te utaidat.” (Péld 3,5-6)

Közös gondolkodásunkhoz Példabeszédek könyve 3. fejezetéből szeretném felolvasni az 5–6. verset. Első olvasásra sokunkban – olykor bennem is – ellenállást, illetve félelmet kelt ez a pár sor, mert „sérti” az énünket, az önmagunkba vetett hitünket, hogy képesek vagyunk magunktól jól gondolkodni, jól dönteni, és jól élni az életünket. Tele van az életünk döntésekkel, akár kis dolgokról, akár nagy dolgokról legyen szó. Ezernyi döntést kell hoznunk a különböző élethelyzetekben, és Isten úgy teremtett minket, hogy képesek legyünk mérlegelni és választani, de sokszor automatikusan, átgondolás nélkül döntünk.

Hogyan értsük azt, hogy a magunk értelmére ne támaszkodjunk, mikor az elménk, az értelem áldás Istentől, általa vagyunk képesek gondolkodni és a szabad választást gyakorolni?

Hitünknek, Istennel való kapcsolatunknak talán a legalapvetőbb szükséglete az alázat, ami által ezt az igeszakaszt is megérthetjük. Isten nem azért mondja nekünk, hogy ne támaszkodjunk a saját értelmünkre, mintha nem tudnánk ezt tenni, vagy mert nem lenne képességünk hozzá. Nem azért kéri ezt tőlünk, mert lenézéssel viszonyul hozzánk. Az sem szándéka, hogy mintegy beprogramozzon minket, hogy mindent az Ő akarata szerint tegyünk. Én sokáig küzdöttem egy ilyen Isten-képpel – olyan gondolat kísértett, hogy Ő elnyomná a személyiségemet, a képessé-

geimet, a saját elgondolása, terve érdekében meg akar kötözni. Tudom, sokan mások is érezhetnek így, hiszen ijesztő kiadni kezünkől a kormányt. Mindig szembesülünk a bizonytalansággal, és ha nem tudjuk kontrollálni az életünket, annak történéseit, akkor kétségbeesünk, és szorongani, félni kezdünk.

Hadd kérdezzem meg azonban: Ha kezünkben tartjuk a kormányt, ha mindent a saját elképzeléseink szerint cselekszünk, akkor nem gyötörnek minket kétségek, félelmek? Nem küszködünk bizonytalansággal, hogy jól döntöttünk-e, nem félünk-e, hogy mi vár ránk, mi lesz a következménye cselekvésünknek? A kételyek és a félelmek szinte elkerülhetetlenek az életben, és tévedünk, ha azt hisszük, hogy ezek nem fenyegetnek bennünket, ha mindennek az urai vagyunk. Kiszolgáltatott helyzetben vagyunk a világgal és a gonosz erőkkal szemben, magunktól sohasem tudhatjuk, hogy melyik az az út, amelyen teljes biztonságban haladhatunk. Ha viszont olvassuk, kutatjuk az Igét, és megpróbáljuk megismerni azt a Valakit, aki azt ígéri, hogy ha rábízunk magunkat, Ő biztonságban vezet minket, akkor van esélyünk megtalálni ezt az utat. Akkor van esélyünk elengedni a gyöttrő félelmet, a bizonytalanságot, az örök kételyt afelől, hogy vajon mit hoz a jövő.

Isten nem azt kéri tőlünk, hogy vakon, alap nélkül szánjuk oda magunkat neki. Nem megalázni akar minket, hanem a legnagyobb szeretettel fordul hozzánk, és meg akarja adni nekünk azt a biztonságot, amire vágyunk, megmutatva az utat, ami a legjobb nekünk.

Ha nem ismerjük Őt, akkor érthető, hogy nem bízunk benne, akkor ijesztő lesz számunkra az a felhívás, hogy „a magad értelmére ne támaszkodjál”.

Ha nem ismerjük Őt, akkor nem tudjuk elhinni Istennek, hogy Ő megment minket a rettegett, rossz életutaktól, a rossz választásoktól, cserébe azért, hogy hajlandóak vagyunk elszakadni a magunkba vetett hittől, a magabizástól, az ön-érzettől. Annyi bizalmatlanság és csalódás vesz körül minket ebben a világban, hogy természetes, ha az ember gyanúsán reagál lelkében egy ilyen ígéretre. Hiszen ki az, aki ilyet ígérhetne nekünk itt, a Földön úgy, hogy az meg is valósulna? Isten azonban nem ember, nem földi lény. Így szól hozzánk: *„Nem az én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti utaitok az én utaim..., mert amennyivel magasabbak az egek a földnél, annyival magasabbak utaim utaitoknál, és gondolataim gondolataitoknál!”* (Ésa 55,8–9)

Kiben bízhatnánk, ha nem egy olyan személyben, akinek az ígéretei eddig mindig beteljesed-

tek? Ő képtelen hazudni, és az életét adta értünk, Ő csakis a legjobbat akarja nekünk.

Szívemből kívánom mindannyiunknak, hogy megismerjük a Jóistent a maga igazi valóságában! Akkor megértjük, hogy akkor cselekszünk jól, ha elengedjük a kormányt, ha belátjuk, hogy magunktól nem tudunk a helyes úton járni és azon megmaradni. Gyengeségünk beismerése nem a vesztünk, hanem ellenkezőleg, az erősségünk lesz, hiszen Isten csak így tud vezetni minket a mi javunkra. Merjük rábízni magunkat – nem vakon, hanem teljesen meggyőződve abszolút jó szándéka felől! Nem azt kéri tőlünk, hogy eldobjuk az elménket, hogy lemondjunk az értelmünk használatáról, hanem arra buzdít, használjuk az elménket arra, hogy teljesen megbízunk Benne, és akkor a legjobbat fogjuk kapni viszonzásul!

Mitelle Sára

A HIT ÁLTALI MEGIGAZULÁS EVANGÉLIUMA

Folyóiratunk korábbi számaiban elindítottuk, és újabb részeit közöltük egy személyes megértést ösztönző tanulmányozatnak a hit általi megigazulásról, amely kapcsolódik ahhoz a tizenkét részes igehirdetés-sorozathoz, amit erről a témáról online hallgathattunk meg a közelmúltban. Az itt közölt Biblia-tanulmányokkal szeretnénk rögzíteni és elmélyíteni az ott hallottakat. Most folytatva a sorozatot, a 10–12. tanulmányt adjuk közre.

10. rész

A „dicsőségről dicsőségre” jutás ígérete

I. Melyik igében szerepel a címben idézett kifejezés, és milyen *dicsőségről* van itt szó? (2Kor 3,18)

1. Mely igékben szerepel szintén hasonló jelentéssel a *dicsőség* szó? (Zsid 1,3/a; Jn 1,14 – Kol 1,27) A *dicsőség* ezekben az igei kijelentésekben az isteni jellem szépségére, tökéletességére utal. Jn 1,14 különösképpen nyilvánvalóvá teszi ezt. Jézus isteni dicsősége földi életében nem külső dolgokban nyilvánkozott meg, hanem abban, hogy „teljes volt kegyelemmel és igazsággal”.

Hasonlóképpen bizonyágot tesz Isten dicsőségének mibenlétéről 2Móz 33,18–23, és a vele szorosan összefüggő 2Móz 34,5–8. Isten válasza Mózes 2Móz 33,18-ban foglalt kérésére, az eredeti héber szöveg szerint így hangzik: „*Megteszem, hogy az én jóságom a te orcád előtt vonuljon el, és kiáltom előtted az Úr nevét.*” (19. vers) Isten dicsősége az ő *jósága*, melynek mibenlétét 2Móz 34,6–7 fejtette ki bővebben.

2. Jn 5,44 szerint ezt a *dicsőséget* kellene keresnünk nekünk, embereknek is. (Milyen hiábavaló és hazug dicsőség ehhez képest a más emberektől nyert dicsőség!)

3. Mi az egyetlen reménység arra, hogy itt, a földi életben Isten dicsőségének a részesei lehessünk? (Kol 1,27 – ennek az igének az utolsó része pontosított fordítás szerint: „...*Krisztus tibennetek van, a dicsőségnek ama reménysége.*”) Csakis azon az úton nyerhető el az Istenhez való jellembeli hasonlóság, amit ez az ige megjelöl! Semmilyen más úton ezen kívül! (Vö. Jn 14,4–5)

4. Felfedezhetünk-e hasonlóságot, párhuzamot a „*dicsőségről dicsőségre*” kifejezés és a „*hitből hitbe*” (Rm 1,17) kifejezés között?

5. Felfedezhetünk-e hasonlóságot, párhuzamot az „*erőről erőre*” (Zsolt 84,8) kifejezéssel is? Milyen erőről lehet itt szó? Lásd Zsolt 51,12; 112,7; vö. Ésa 1,5.

Megállapíthatjuk tehát, hogy a *dicsőségről dicsőségre, a hitből hitbe* és az *erőről erőre* jutás kifejezések mind a megszentelődés, avagy a Krisztushoz hasonlóvá válás, a Krisztusban való lelki növekedés folyamatára utalnak.

(Javasolt olvasmány: Ellen G. White *Krisztus-hoz vezető lépések*, Növekedés „Krisztus teljességéig” c. fejezet.)

II. Mi módon haladhatunk előre a *dicsőségről dicsőségre* jutás folyamatában?

1. A „*hitből hitbe*” párhuzamos kifejezés már adott egy választ erre a kérdésre. Eszerint csakis a hitbeli növekedéssel párhuzamosan lehetséges az előrehaladás ebben a folyamatban.

2. **2Kor 3,18** ezt a választ adja a feltett kérdésre: „*az Úrnak dicsőségét fedetlen arccal szemlélve*”. Ószövetségi igeszakaszra, **2Móz 34,28–35**-re utal ez a válasz. Izráel fiai nem tudták fedetlen arccal szemlélni Isten dicsőségét, még közvetve sem, ahogyan az Mózes arcáról visszasugárzott, aki előzőleg Istennel beszélt.

Hogyan szemlélhetjük akkor mi Isten dicsőségét „*fedetlen arccal*”?

▪ Isten Fia emberré lett, és mi az ő emberi életét, emberi szavait szemlélve kaphatunk hiteles kinyilatkoztatást Isten dicsőséges jelleméről. Jézus emberi mivoltában is olyannyira tökéletesen tükrözte vissza az isteni jellemet, mutatta be az Atyát, hogy elmondhatta: **Jn 14,7–10**.

▪ A fedetlen arccal szemlélés másik feltétele, hogy elrendezetlen bűn miatt ne legyen válaszfal Isten és közöttünk, vagyis hogy ismét és ismét bűnbocsánatban, megigazulásban részesüljünk. Amint **Rm**

5,1 mondja (pontosított fordítás szerint): „*Miután megigazultunk hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk, Jézus Krisztus által*”, azaz Krisztus helyettes áldozata és közbenjárása által.

Isten dicsőségének fedetlen arccal szemlélése, az ő jelenlétébe kerülés a Szentlélek által tehát csakis akkor lehetséges részünkről, ha folyamatosan és lelkiismeretesen rendezünk minden árnyalatnyi bűnt is Istennel, Jézus Krisztus helyettes áldozata alapján és közbenjárása által.

3. Mit jelent Krisztust „*szemlélni*”?

▪ Krisztust szemlélhetjük egyrészt az Írások, ezen belül kiemelten az evangéliumok Szentlélek segítségével való tanulmányozása által. (Nem szabad elfelejteni, hogy az egész Írás Krisztus által adott kinyilatkoztatás: **1Pt 1,10–11**.) Nem lehet az Ige kutatásával eleget foglalkozni, és nem lehet úgy olvasni és gondolkodni az olvasottak felől, hogy ne mondjon mindig újat és többet nekünk az ihletett kinyilatkoztatás!

▪ Kevésbé gondolunk arra, és kevésbé gyakoroljuk, hogy az imádság folyamán is szemlélhet-

jük Isten dicsőségét. Az ószövetségi hívők számára is ismerős volt már ez a tapasztalat: **Zsolt 27,4; 105,4**. Sietős imádságban azonban nem tudjuk elérni azt, hogy Isten jelenlétébe emelkedjünk, hogy érzékeljük, kicsoda Ő, és hogyan viszonyul hozzánk. Az igazi imádságban viszont lélekben szemléljük őt, aki „titkon néz” minket (Mt 6,6), s ezáltal megtelünk Isten csodálatával, továbbá hálas szeretettel iránta.

III. Milyen más kifejezésekkel szól még az Írás a dicsőségről dicsőségre jutás folyamatáról?

1. Lásd a *Lélek gyümölcseiről* szóló kijelentést: **Gal 5,22!** Megfigyelhetjük, hogy nem alkalmi jó cselekedetokről van itt szó, hanem beérett, megszilárdult krisztusi jellemtulajdonságokról – amiképpen a gyümölcs hasonlata eleve beérlelődési folyamatra utal (vö. **Jn 15,8; Mt 7,17–18**). Akiben Krisztus lakozik a Lélek által, annak az életében törvényszerűen megjelennek a Lélek gyümölcsei (vö. **Ef 3,16–19**).

2. Lásd az ún. „keresztény növekedés leírása” bemutatását **2Pt 1,3–8-ban!** Ebben az igeszakaszban, a 4. versben az „*isteni természet részesévé válás*” kifejezés szerepel. Isten először csak kegyelemből tulajdonítja nekünk az ő igaz életét, ezt követően azonban részesít is benne, amennyiben elfogadjuk és igényeljük, hogy folyamatosan bennünk lakozzék a Szentlélek által.

A *dicsőségről dicsőségre jutás* tehát nem más, mint a Krisztus igaz jellemében való részesedés. Ez nem a mi teljesítményünk, nem a mi erőfeszítésünk által megvalósuló parancsolat-megtartás! Annak a következménye, hogy „*Isten szeretete kitölteti a mi szívünkbe a Szentlélek által, aki adatik nekünk*” (Rm 5,5). Ez történik az Isten előtti megigazulás, a bűnbocsánat elnyerése nyomán, annak természetes folytatásaként. A protestáns egyházak megigazulástana azonban általában megreked a bűnbocsánat el-

nyerésénél, illetve ennek ismétlődésénél. A hit általi megigazulás teljes bibliai evangéliuma azonban azt is magában foglalja, hogy miképpen lehet – Jézus hite által, azaz az övéhez hasonló hit által, amit Ő földi életében tanúsított az Atya iránt – ténylegesen megtartani Isten parancsolatait (Jn 14,12), s ezáltal győzni a bűn felett, átalakulni az ő képmására.

„A tulajdonított igazság [a bűnbocsánat] jogcímünk a mennyre, a részesített igazság pedig alkalmasságunk a mennyre.” (Ellen G. White: *Review and Herald*, 1895. június 4.)

IV. Miben áll ennek a folyamatnak a kiteljesedése, végcélja?

▪ **2Kor 3,18** így fogalmaz: „*Ugyanazon ábrázatra elváltozunk, úgy, mint az Úrnak Lelkétől.*” Érzékelteti ez a megfogalmazás, hogy szinte észrevétlenül, fokról fokra megy végbe ez a folyamat, amennyiben folyamatosan, fedetlen arccal szemléljük Isten dicsőségét.

▪ **1Jn 3,2** pedig így: „...*hasonlókká leszünk öhozzá, [és végül] meg fogjuk látni Őt, amint van.*”

V. Ellen G. White szavaival foglaljuk össze e tanulmány lényegét:

„*Tekintsünk Krisztusra, szemléljük jelleme vonzó szépségét, s akkor szemlélés által képmására változunk el! Ha Sátán pokoli árnyékán túlra tekintünk hit által, ha felismerjük Isten dicsőségét a törvényben, Krisztus igaz voltában, isteni jellemében, akkor elvonul az a köd, ami Krisztus és a mi lelkünk közé ékelődött... Bárcsak hit által közel húzódnánk Istenhez, akkor felfedné előttünk dicsőségét, ami az ő jelleme! ...Jézus megígérte, hogy elküldi a vigasztaló Szentlelket. Ő változtatja át jellemünket Krisztus képmására, és mikor ez megvalósul, akkor az Úr dicsőségét sugározzuk vissza, mintegy tükör által. Vagyis annak a tanítványnak a jelleme, aki Krisztust szemléli, annyira az övé-*

re fog hasonlítani, hogy aki rátekint, Krisztus jellemét látja előragyogni, mintegy tükörből. Önmagunk számára is észrevétlenül Krisztus útjaihoz és akaratához igazodunk, és napról napra átalakulunk jellemének vonzó szépségére. Így növekedünk fel Krisztusban, így tükrözük vissza öntudatlanul képmását... Ez a valódi megszentelődés.” (*Review and Herald*, 1891. április 28.)

11. rész

Kik nyilvánítatnak „győztesnek” a vizsgálati ítéletben?

I. A vizsgálati ítélet a végső egyetemes ítélet első szakasza. Az ószövetségi nagy engesztelési nap előképűnepe szemlélteti a végső egyetemes ítélet menetét: 3Móz 16,1–22.

1. Az első szakasz a főpap közbenjárása a szentek szentjében, a korábban oda áthárított bűnök eltörléséért (vö. 3Móz 4,4–6; Jer 17,1). – Ez előképe

volt Jézus főpapi szolgálatának és a vele összekapcsolódó vizsgálati ítéletnek.

2. A főpap kilépése a szentek szentjéből azzal a jó hírrel, hogy a bűnök, amelyeknek az eltörléséért könyörgött, nincsenek többé a nevükön. – Ez a mozzanat jelképezte Jézus visszajövetelét, megjelenését a földön (vö. Zsid 9,27–28). (A „bűn nélkül” értelemszerűen nem Krisztusra vonatkozik, hanem a hívők bűneinek az eltörlésére.)

3. A főpap kézrátétellel áthelyezi a szentélyből eltávolított bűnöket az Azázelt jelképező bak fejére. – Ez jelképezte azt, hogy az eltörölt bűnök visszahárítatnak Sátánra mint felbujtóra. Abban a tudatban fog létezni tovább (az ezeréves időszak végéig), hogy ezekért is bűnhődnie kell végül.

4. A bakot kiviszi egy ember a pusztába, ott elbocsátja, hogy ott majd elpusztuljon végül. – Ez jelképezte Sátán fogságát a pusztasággá lett földön az ezeréves korszak folyamán, azzal a tudattal, hogy milyen vég vár rá.

„A szent sátor és később a templom szolgálati által naponként oktatást nyert a nép Krisztus haláláról és papi szolgálatáról. Évente egyszer pedig ráirányított figyelmük a Krisztus és Sátán között folyó nagy küzdelem záró eseményére, a világegyetem büntől és bűnöstől való végső megtisztítására.” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*, A szentély szolgálata c. fejezetből.)

II. Sok keresztény számára nem világos, hogy a bűnbocsánat és a bűnök eltörlése nem ugyanaz. Világosan tanúskodik erről a nagy engesztelési nap szertartása.

1. Naponta bűnbocsánatot kaptak az izraeliták a helyettes áldozat alapján, a papi szolgálat által – 3Móz 4,27–31.

HIT ÁLTALI MEGIGAZULÁS

2. Bűneik, noha megbocsáttattak és jelképesen át-hárították a szentélyre a helyettes áldozat véré-
nek elhintésével vagy az oltár szarvaira kenésével,
ezután is mintegy a nevükön maradtak. A nagy
engesztelési napon még mindig mint „*Izráel vét-
kei és bűnei*” szerepeltek, amelyeknek eltörléséért
a főpapnak közben kellett járnia – **3Móz 16,16**.

3. A bűnök eltávolítása a szenthelyről, és törlése
a bűnbánók nevére a főpap szolgálatával, a nagy
engesztelési napon történt meg – **3Móz 16,30**.

A naponkénti papi szolgálat által tehát bűn-
bocsánatot nyertek az izraeliták, az évenkénti
főpapi szolgálat által pedig – előképként, de
még nem a valóságban – bűneik eltörlésében
részeseültek. A bűnbocsánat és a bűneltörlés is
a bűnért való helyettes áldozat alapján történt.
(A bűnért bemutatott helyettes áldozat tekinteté-
ben nem volt különbség a naponkénti szolgálat-
ban és a nagy engesztelési napon bemutatott ál-
dozat között.)

III. Világossá teszi ez számunkra, hogy csakis
Krisztus főpapi közbenjáró szolgálata által ré-
szeseülhetünk a bűneltörlés kegyelmében. En-
nek nyomán felmentést kapunk „*a bűn zsoldja,
a halál*” (Rm 6,23) törvény alól, és visszkapjuk
az örök élet jogát.

1. A főpapi szolgálathoz értelemszerűen hozzátar-
tozik a bírói tiszt is. (Az előképül szolgáló ószö-
vetségi főpapok szintén bírák is voltak egyben.)
Bírói döntést igényel ugyanis, hogy kik része-
sülhetnek – hitből való cselekedeteik alapján – a
bűneltörlés nagy kegyelmében.

2. Hogyan tanúskodik a Szentírás arról, hogy
minden bűnünk dokumentálva van Istennél? –
Jer 2,22; Ésa 65,6–7/a; Préd 12,16.

3. Melyik példázatával szemléltette Jézus, hogy
megbocsátott bűneink a végítéletig még a nevün-
kön maradnak? – **Mt 18,23–25**.

4. Mely igei kijelentések
szólnak a végső egyetemes
ítélet első szakaszáról, a vizs-
gálati ítéletről, valamint ta-
núsítják, hogy ez az ítélkezés
csakis „Isten háza” felett fo-
lyik? **Dn 7,8–10; Mt 22,11–
12; 1Pt 4,17–18; Jel 11,18**.

5. Mi teszi nyilvánvalóvá az
előbb idézett igékben azt,
hogy Krisztus visszajöve-
tél megelőzően folyik ez az
ítélet, számunkra láthatat-
lanul, a mennyben? A fen-
ti igéken kívül lásd még:
Mt 24,40–42. (Az igesza-
kasz eredeti szövegében nem
felvétetik és otthagytatik talál-
ható, hanem *elfogadtatik és el-
vettetik*.)

„A vizsgálati ítélet lezárulásakor mindenkinek elől a sorsa, életre vagy halálra. A kegyelemidő röviddel azelőtt ér véget, hogy az Úr megjelenik az ég felhőiben...

Az igazak és a gonoszok ekkor még élnek a földön. Az emberek ültetnek és építenek, esznek és isznak, mit sem tudva arról, hogy a mennyei templomban elhangzott a vég-ső, megmásíthatatlan döntés. Az özönvíz előtt, amikor Noé belépett a bárkába, Isten bezárta a bárka ajtaját, a gonoszok pedig kívül maradtak. Az utóbbiak, nem tudva, hogy a végzetük megpecsételődött, még hét napig éltek nemtörődöm, élvezetszerető életüket, és kinevették a közelgő ítéletre figyelmeztető intéseket. »*Akképpen lesz* – mondja a Megváltó – *az Emberfiának eljövetele is.* (Mt 24,39)«

Csendben, észrevétlenül, mint éjfélkor a tolvaj, jön el a döntő óra, amelyben minden ember sorsa megpecsételődik, és Isten végleg visszavonja kegyelmét a bűnöstől.” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem/Korszakok nyomában*, A vizsgálati ítélet c. fejezetből.)

6. Milyen szavakkal zárja le Jézus főpapi közbenjáró szolgálatát, és mi a következménye annak, hogy befejezi az ítélezésnek ezt a szakaszát? – Jel 22,11–12; 15,5–8.

7. Miért nem kell személyesen jelen lenniük a vizsgálati ítéletnél azoknak, akik felett folyik? Nagy kiváltság és kegyelem ez, amit az alábbiak magyaráznak:

▪ Krisztus ártatlanul elszenvedte helyettük a kihallgatások és az elítélés gyötrelmét földi élete végén, szenvedéstörténete során. Így sohasem kell szembesülniük azzal, hogy a megnyitott könyvekből feltáruhnak bűneik, és nekik szembe kell nézniük azzal, hogy milyen ítélet várna rájuk pusztán az igazság alapján.

▪ Krisztus képviseli őket az ítéletben, mint szószólójuk, védőügyvédjük. Krisztus bírójuk és közbenjáró védelmezőjük is egy személyben.

▪ Nem is lehetnek jelen, hiszen Krisztus eljövételét megelőzi ez az ítélezés, és vagy alusznak a sírban, vagy élnek még a földön.

8. Mi a nagy tét ebben az ítéletben, miért sorsdöntő mindazokra vonatkozóan, akik valaha is és bármilyen módon igényt tartottak Isten kegyelmére a jogos ítélettel szemben? – Jel 3,5; Ez 18,21–24.

Nem elég tehát bekerülni az élet könyvébe, benne maradni is szükséges a végítéletben. Korábbi igazságos élete nem menti meg azt a hívót, aki utóbb elhajol ettől. Vagy a bűnök töröltetnek el, vagy a korábban nyert megbocsátások érvénytelenítetnek. Vagy kegyelem alapján ítéltünk meg, vagy jogosság és igazság alapján. Ez belső emberünk állapotán múlik, azon, hogy belsőleg azonosultunk-e Isten igazságával, és elhatárolódtunk-e a bűntől teljes szívből. A vizsgálati ítéletben tehát mindent meg lehet nyerni, és mindent el lehet veszíteni.

IV. Milyen kijelentéseket olvashatunk a Szentírásban arra vonatkozóan, hogy kik részesülhetnek felmentő ítéletben a vizsgálati ítélet során, kik nyilváníttatnak győztesnek?

1. Eleve nagy kegyelem, nagy örömhír az, hogy a *győztesek* – tehát nem a büntelének, a hibátlanok, hiszen ilyen nincs is – kaphatnak örök életet. És Isten mindenkinek ad esélyt, lehetőséget a győzelemre, aki győzni akar – Jel 2,7; 3,21.

2. Azt vizsgálja a mennyei ítélőszék a vizsgálati ítéletben, hogy az élet könyvébe írtak alkalmassá váltak-e az örök életre azáltal, hogy felhasználták azt a kegyelmet, amit Isten biztosított számukra, hogy győztesé legyenek. Az a döntő kérdés, hogy nem viszik-e át az új földre is a bűn fertőzését? Másképpen fogalmazva, elméjükbe és szívéjükbe íródott-e Isten törvénye a bűn törvénye helyett? – Zsid 6,7–8; Ésa 26,10; Zsid 10,16–17; Jel 21,27.

3. A vizsgálati ítéletben nem elégséges egy hitvalóság melletti kitartás. Hitünk valóságát, komolyságát azon mérik le, hogy hitünk következményeként gyümölcstermővé lett-e az életünk, hitünknek lett-e következménye cselekedeteinkben és jellemünkben? – **Jak 2,18–26.**

4. Nincs olyan ember, aki érdemei alapján üdvözülhetne, mert nincs olyan ember, akinek a számáján ne lennének törvényszegések, mivel abszolút igaz emberek között nem létezik. Mindannyian „kegyelemből tartatunk meg, hit által”, de a hitnek valóságosnak, gyümölcstermőnek kell lennie – **Ef 2,8–9.**

5. Milyen alapon remélhetjük tehát, hogy bűneink eltöröltetnek, hogy Krisztus főpapként örök életet kér és nyer számunkra a vizsgálati ítéletben – a saját érdemei alapján, de hitünk valóságának a bizonyága mellett? – **1Kor 9,24–27; Fil 3,12–14; 2Tim 4,7–8.**

12. rész

A mennyei és a földi templom egyidejű megtisztítása

Bevezetés

Előző tanulmányunk arról szólt, hogy miképpen teljesedik be a valóságban az ószövetségi nagy engesztelési nap előképe. Láttuk, hogy mennyire sorsdöntő számunkra Krisztus főpapi, közbenjárói és bírói szolgálata a vizsgálati ítélet során.

„[Főpapi szolgálatában Krisztus] *nemcsak bocsánatot és megigazítást kér népe számára, hanem részt is az ő dicsőségéből, és helyet az ő trónján.*” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem/Korszakok nyomában*, 431. o.)

I. Ezzel kapcsolatban fordítsuk figyelmünket most egy fontos kijelentésre, amelyet Ellen White *A nagy küzdelem/Korszakok* nyomában c. könyvében olvashatunk:

„*Miközben a vizsgálati ítélet folyik a mennyben, és Krisztus a bűnbánó hívők bűneit eltávolítja a templomból, a földön Isten népe között a tisztogatás, a bűntől való szabadítás különleges munkájának kell végbemennie.*” (380. o.) Fontos, hogy jól megértsük ezt a mondatot!

1. Hol van szó a Szentírásban – az ószövetségi nagy engesztelési nap előképe alapján – a mennyei szentély megtisztításáról? – **3Móz 16,30; Zsid 9,23; Dn 8,14; Jel 11,18–19.**

(Megjegyzés Dn 8,14-hez: Az eredeti héber szövegben ennek a Biblia-versnek a vége szó szerint így hangzik: „*megigazítatik a szenthely*”, de így is fordítható, és a legtöbb fordítás így is adja vissza: „*megtisztítatik a szenthely*”. Láttuk, hogy miképpen tisztítatik meg a mennyei szenthely az oda áthárított bűnök eltávolítása által a vizsgálati ítélet eredményeképpen.)

2. Hol utal a Szentírás arra, hogy a szentélyre háritott bűnök eltávolítása – Jézus főpapi szolgálata által, az élet könyvébe írtak megvizsgálásával – „*a holtakon kezdődik*”? – **Jel 11,18.** Az ő életük lezárult, és az ítéletben megtörténik annak kiértékelése, ami ezzel a döntéssel zárul: az örök életre alkalmas, avagy alkalmatlan.

3. Különleges azonban annak a nemzedéknek a helyzete, akik megélik Krisztus visszajövetelét. Ők ugyanis még élnek akkor, amikor kimondatik felettük az ítélet, hogy bűneik örökre eltöröltettek. Ezután bizonyos időt még itt töltenek a földön, mert a kegyelemidő lezárta, illetve Krisztus főpapi szolgálatának a befejezése megelőzi Jézus dicsősége visszajövetelét – **Jel 22,11–12.**

„*A vizsgálati ítélet lezárulásakor mindenkinek eldől a sorsa, életre vagy halálra. A kegyelemidő röviddel azelőtt ér véget, hogy az Úr megjelenik az ég fel-*

hőiben.” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem/Korszakok nyomában*, 437. o.)

Arról is tanúskodik az Írás, hogy amint Krisztus közbenjárása megszűnik a szentélyben, megkezdődik a hét utolsó csapás kitöltése – **Jel 15,5–8**. A hét utolsó csapás időszaka tehát az a rövidebb idő, amikor ők itt élnek még a földön, de bűneik már eltöröltettek. Nem lehetséges az, hogy ezután még vétkezzenek, hiszen Isten nem egyezik ki a bűnnel semmilyen módon, Krisztus közbenjáró szolgálata pedig már megszűnt, nem lehet elkövetett bűnre bocsánatot nyerni ezután. Mi a megoldás vajon erre a helyzetre, az ő speciális esetükre?

4. Hol olvashatunk a Szentírásban arról, hogy Krisztus a mennyei szentély megtisztításával egyidejűleg jelképes földi templomát, azaz az ő hívő egyházát, népét is megtisztítja? Hol szól az Írás arról, hogy az életszentség olyan magaslatára juttattja őket, hogy bűneik eltörlése után, a hét utolsó csapás idején megállhassanak közbenjáró nélkül is, azaz állhatatosan, vétkezés nélkül megmaradjanak a szentségben?

▪ Isten földi temploma az ő hívő népe, egyháza: **Ef 2,20–22; 1Pt 2,4–5; 1Kor 3,9.11**.

▪ Mit cselekszik a Megváltó a földön azzal párhuzamosan, hogy megkezdí a mennyei templomban főpapi szolgálatát? – **Mal 3,1–3**. (Lévi fiai a templom szolgálatát látták el, utalás történik tehát itt arra, hogy a megtisztítás az Isten földi templomában, egyházában szolgálatot teljesítőkre vonatkozik.)

▪ Hol olvashatunk még a Szentírásban Krisztusnak ugyanerről a különleges megtisztító munkájáról hívő népére vonatkozóan az ő eljövételét megelőzően? – **Ésa 4,2; Sof 3,9.12–13; Dn 12,10; Ef 5,27; Jel 3,21; 7,14; 14,4–5.12; 19,6–8**.

Figyeljük meg, hogy *nemcsak megtisztulnak, de meg is fehérednek* Krisztus követői ebben az időszakban, azaz az életszentség különleges szintjére jutnak Krisztus megtisztító munkája nyomán – lásd **Dn 12,10; Jel 7,14; 19,6–8**. Arról is tanúskodnak a fenti igék, hogy a Krisztushoz való ha-

sonlóság valósággá lesz életükben. Lásd **Sof 3,13; Jel 14,5**; vö. **Ésa 53,9; 1Pt 2,22**. Figyeljük meg a felsorolt igékben azt is, hogy milyen kifejezések utalnak arra, hogy nem önerejükől érik el a bűn feletti győzelemnek ezt a magaslatát!

II. Milyen eszközöket alkalmaz Krisztus földi gyülekezete megtisztításának a munkájában?

1. **Mal 4,5–6** szerint Isten „Illés erejével és lelkével” felruházott tanítókat, igehirdetőket fog betölteni Szentlelke erejével, hogy a laodiceai állapotból felébredszék és valódi megtérésre késztsék Isten népét.

2. Hatalmasan megnövekedett igeismeretben és igeértésben is részesíti őket: **Dn 12,4**; vö. **Zsid 12,1**.

3. Az ihletett igehirdetések által és a Szentlélek egyének szívében végzett munkája által népe figyelmének középpontba állítja Krisztus bűn feletti győzelmes földi életét, ennek titkát, és Krisz-

tus értünk, emberekért hozott kimondhatatlan áldozatát. Ez mély bűnbánatot fakaszt, és hálás elkötelezettséget Krisztus iránt, valamint buzdítást ad a bűn feletti győzelem elérésére: **Zak 12,10; Jel 7,14; Jel 3,21.**

4. **Mal 3,2–3** szerint Krisztus egyenként fáradozik, „ötvösként”, hogy „megtisztítsa Lévi fiait”, azaz az ő szolgálait. Az ötvös tűzzel dolgozik, ami a megpróbáltatások szimbóluma az Írásban: **1Pt 1,7; 4,12.** A megpróbáltatás általi megtisztításról szól **Dn 12,10** és **Jel 7,14** is.

5. A Szentlélek kiárasztása előtt nem csupán az egyesek megtisztításáért fáradozik Krisztus, hanem gyülekezetét is megtisztítja a megjövendölt „rostálás” vagy szétválogatás által: **Ám 3,9; Mt 13,41.49; Sof 3,11.**

„Sebesen közeledik a gyülekezet megtisztításának napja. Istennek mégis lesz tiszta és igaz népe... A jelek arra mutatnak, hogy közel az idő, amikor az Úr nyilvánvalóvá teszi, hogy kezében a szórólapát. Alaposan ki fogja tisztítani szérűjét... Akik megbízhatatlannak bizonyultak, azokra nem bízják rá többet a nyáját... Vannak az Úrnak megbízható szolgálói, akik majd a rostálás, a vizsgálás idején tűnnek elő... Ekkor különítik majd el a gyülekezetben az aranyat a salaktól. Világosan meg lehet majd különböztetni a valódi istenfélelmet a látszattól és a hamisítványtól. Polyvafelhőket hord majd el a szél még onnan is, ahol mi csak tiszta búzát láttunk.” (Bizonyásgtételek, 5. köt., 80–81. o.)

A tíz szűz példázatából kitűnik, hogy a gyülekezet megtisztítása, az okos és balga szüzek szétválása a késői eső kiárasztásának küszöbén történik, a „hangos kiáltás kezdete” által, amely sürgősen szólítja fel a Krisztusra várakozókat: „Ímhol jön a vőlegény, jöjjetek elébe!” (Mt 25,6)

III. Nem igazságtalanság-e Istentől, hogy az utolsó nemzedék hívői esetében, úgymond, magasabbra teszi a mércét? Egyáltalán helytálló-e

ez a megfogalmazás, hogy az üdvösség feltétele más lenne az utolsó nemzedékben, mint a korábbiakban? Egyesek úgy vélhetik, hogy ez nem összeegyeztethető azzal, hogy „Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz” (Zsid 13,8).

Mindezekre a kérdésekre felelet ez az alapelv: **Lk 12,48/b.** Az Úr minden nemzedékben, mindenkiktől azt várja, hogy szíve-lelke, cselekedete legyen összhangban azzal a világossággal, ami eljutott hozzá, működjön együtt Istennek azzal a kegyelmével, amiben részesítette. A Krisztus eljövételét életben megélő, utolsó nemzedéknek olyan nagy világosság adatik, olyan kegyelmi eszközöket alkalmaz Isten megtisztításukra, hogy ezzel arányos az életszentségnek az a magas színvonala, amelyre eljuttattja őket, ha hisznek benne, és engedelmessé válnak neki.

Az életszentség magas szintjére jutás az utolsó nemzedékben a késői eső kiárasztásának is előfeltétele (vö. az ősgyülekezet tapasztalatával a Szentlélek első kiárasztása előtt: **Csel 1,14**) A késői eső rendkívüli tapasztalatában részesülés pedig tovább növeli hitüket. És végül a hét csapás idején, azon belül is a Jákob éjszakáján átélt megpróbáltatás teszi teljessé megtisztításukat. Így készülnek fel arra, hogy – a halál megízlelése nélkül – az elválkozás nagy kiváltságában részesüljenek Énókhhoz, Illéshez hasonlóan.

„[Isten gyermekei] végtelenül aggódnak, rettegnek és gyötrődnek ugyan, de nem hagyják abba az esedezést. Megragadják Isten erejét, mint Jákob az Angyalt, és ezt mondják: »Nem bocsátlak el téged, míg meg nem áldasz engem«... Az Úr szemmel tartja népet, és meghallja kiáltásukat... A kemence lángjaiban már-már elhamvadnak. De az Ötvös kihozza őket onnan, mint tűzben megpróbált aranyat. Isten éppúgy szereti őket a súlyos próba idején, mint amikor a legfényesebben ragyogott felettük a nap. De a tüzes kemence szükségszerű, mert ott válik le róluk a földiesség, és Krisztus képmását csak így tükrözhetik vissza tökéletesen.” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem/Korszakok nyomában*, 551–552. o.)

A NEMZETKÖZI REND SZÜKSÉGSZERŰ ÖSSZEOMLÁSA FELÉ

E sorok írásakor még nem tudható, katonai összeütközéssé fajul-e hamarosan az Oroszország és Ukrajna közötti feszültség. Azonban éppen elegendő okot ad az aggodalomra, hogy erre minden eddiginél nagyobb az esély. A neves külügyi folyóiratban megjelent – egy amerikai tábornok által is jegyzett – írás szerint „a világ a második világháború óta a legnagyobb katonai invázió küszöbén áll”.¹ Ugyancsak e szerző – aki korábban az Egyesült Államok Nemzetbiztonsági Tanácsának európai ügyekért felelős vezetője is volt az amerikai elnök mellett – egy interjúban kijelentette, hogy „egy európai háború küszöbén vagyunk”, amely szavai szerint „a második világháborúval határos nagyságrendű” háború lesz.²

Egy tekintélyes amerikai kutatóintézet szerzője ugyancsak azt állítja, hogy a szóban forgó konfliktus „az elmúlt hét évtized legnagyobb konfliktusa lehet”, mivel jelenleg nem kevesebbről van szó, mint „az európai biztonság teljes rendszerének megkérdőjelezéséről”.³ Az Oroszországgal foglalkozó francia kutatóműhely közlésében megjelent írás szintén második világháborús analógiát lát alkalmasnak a veszély érzékeltetésére: „1938-ban München után a Nyugat szégyellte, hogy Csehszlovákiát Hitler karmaiban hagy-

ta. Ma gyáván cserbenhagyjuk Ukrajnát, de még csak fel sem fogjuk szégyenünket, sem azt a veszélyt, hogy engedünk egy agresszornak.”⁴

Ugyancsak egy komoly katonai konfliktus ki-robbanására figyelmeztet a neves nemzetbiztonsági portál szerzője: „Egy nagyobb háború kitörése valószínűsíthető a következő hetekben Európában. A kontinens jelenlegi biztonsági struktúrája, a NATO jövője és Amerika szerepe az adott biztonsági eredmények alakításában mind-mind kockán forog... A háború drámai kiszélesedése most a legvalószínűbb irány.”⁵ Egy másik, szintén tekintélyes lap írásának címe: „Harc a Nyugat jövőjéért.” A cikk szerzője szerint az ukrán konfliktus valódi tétje az amerikai befolyás megőrzése vagy elvesztése Európában. „Bármilyen történjék is ezután, ez [a konfliktus] a 21. század sorsfordító pillanatának tűnik” – jelenti ki az idézett írás.⁶

Ez utóbbi megállapítás már csak azért is igaz, mert a szóban forgó konfliktus nem Ukrajnáról vagy akár Oroszországról, de még csak nem is csupán Európáról szól. Ennél jóval jelentősebb, az egész jelenlegi világrendet felszámolni akaró törekvések állnak a háttérben. Ahogyan azt a mértékadó gazdasági lap neves szakértője is kije-

1 Alexander Vindman–Dominic Cruz Bustillos: The Day After Russia Attacks. *Foreign Affairs*, 2022. jan. 21.

2 Col. Vindman: We are ‘just on the cusp’ of a European war. *MSNBC*, 2022. jan. 21.

3 Oxana Schmies:, Germany’s Paralyzing Fear of War. *CEPA*, 2022. jan. 21.

4 Françoise Thom: What Does the Russian Ultimatum to the West Mean? *Desk Russie*, 2021. dec. 30.

5 Michael Kofman: Putin’s Wager in Russia’s Standoff with the West. *War on the Rocks*, 2022. jan. 24. /

6 Tom McTague: The Battle for the Future of the West. *The Atlantic*, 2022. jan. 27.

AZ IDŐK JELEI

Orosz-ukrán konfliktus. Mindkét fél készül az esetleges összecsapásokra

lenti: új világrendet akar Oroszország és Kína.¹ A következőkben ebből az írásból következik egy hosszabb idézet, amely jól összefoglalja a konfliktus valódi tétjét:

„Az ukrán válság a »világrendről« is szól, mert egyértelmű globális következményei vannak. Az USA tudja, hogy ha Oroszország megtámadja Ukrajnát, és létrehozza saját »befolyási övezetét«, akkor precedenst teremt Kína számára. A Hszi-korszak [Hszi Csin-ping a Kínai Népköztársaság elnöke] alatt Kína a Dél-kínai-tenger vitatott területein mindenütt katonai támaszpontokat épített. Peking egyre nyíltabban és gyakrabban fenyegetőzik azzal, hogy megszállja Tajvant – egy demokratikus, önigazgatással rendelkező szigetet, amelyet Kína lázadó tartománynak tekint. Ha Putyinnak sikerül megszállnia Ukrajnát, Hszi számára megnő a kísértés, hogy megtámadja Tajvant, ahogy az amerikai korszak végét érző, izgatott nacionalisták belföldi nyomása is nőni fog a kínai vezetőre.

1 Gideon Rachman: Russia and China's plans for a new world order. *Financial Times*, 2022. jan. 23.

De míg Oroszország arra törekszik, hogy a világ egyik nagyhatalma legyen, addig Kína, úgy tűnik, azt fontolgatja, hogy kiszorítja az Egyesült Államokat mint a világ vezető hatalmát. Elizabeth Economy, a *The World According to China* (A világ Kína szerint) című új könyv szerzője szerint Peking célja egy »radikálisan átalakított nemzetközi rend«, amelyben az USA lényegében kiszorul a Csendes-óceánról, és csupán atlanti hatalommá válik.² Mivel az Indo-csendes-óceáni térség ma már a világgazdaság magja, ez lényegében azt jelentené, hogy Kína lenne az »első számú«.

Rush Doshi, a Fehér Házban dolgozó Kínakutató hasonlóan érvel a *The Long Game* (A hosszú játék)³ című könyvében. Különböző kínai forrásokra hivatkozva Doshi azt állítja, hogy Kína most egyértelműen az amerikai típusú globális hegemoniára törekszik... A történelem azt mutatja, hogy a világ új kormányzati rendszerei ál-

2 Elizabeth Economy: Xi Jinping's New World Order. Can China Remake the International System? *Foreign Affairs*, 2022. jan.–feb.

3 <https://oxford.universitypressscholarship.com/>; *The Long Game: China's Grand Strategy to Displace American Order*.

talában valamilyen szeizmikus politikai esemény, például egy nagyobb háború után alakulnak ki... Az Oroszország számára kedvezőbb új világrend kilátásai attól függhetnek, hogy beválik-e az ukrajnai házárdjáték. De még ha Putyin nem is éri el céljait Ukrajnában, az Egyesült Államok vezette világrendet fenyegető veszély nem fog eltűnni. Erről a felemelkedő Kína, élén egy ambiciózus Hszi elnökkel, gondoskodni fog.”

Utóbbi tekintetben nem sok kétségünk lehet. E cikk megírását megelőzően néhány nappal a kínai hadsereg több tucat harci repülőgépet reptetett be a fentebb említett, vitatott státuszú Tajvan légvédelmi azonosító övezetébe, a *Financial Times* tudósítása szerint a tajvani „kormányra való nyomásgyakorlás és az esetleges jövőbeli katonai akciókra való felkészülés fokozódó kampányának részeként.”⁴ Az említett lap is beszámolt arról, hogy „a kínai haditengerészet első alkalommal alakított ki állandó jelenlétet Japán déli része és Tajvan keleti része között, ami egyértelműen jelzi a szigetre nehezedő, növekvő katonai nyomást.” Erre a lépésre az Oroszország és Ukrajna, illetve az USA és NATO

közötti konfliktus kiéleződésével párhuzamosan került sor.⁵

Az időzítés tudatosságát – melynek célja az USA és a NATO figyelmének és energiáinak megosztása lehet – látszik alátámasztani az a fejlemény is, hogy Kína washingtoni nagykövete egy rádiós interjúban kínai diplomataként először tett konkrétan említést arról, hogy Tajvan miatt a két ország könnyen háborúba is keveredhet egymással: „»Ha a tajvani hatóságok, az Egyesült Államok által felbátorodva, tovább haladnak a függetlenség felé vezető úton, az nagy valószínűséggel katonai konfliktusba keveri Kínát és az Egyesült Államokat, a két nagy országot« – mondta Csin Gang az NPR-nek [National Public Radio, USA] az első személyes interjújában, mióta tavaly júliusban az Egyesült Államokba érkezett... Elbridge

5 Kathrin Hille–Demetri Sevastopulo: China raises threat to Taiwan with naval presence east of island. *Financial Times*, 2022. jan. 24.

A Kínai Népi Felszabadító Hadsereg haditengerészetének hadihajói és vadászrepülői egy korábbi katonai bemutaton, a Dél-kínai-tengeren

4 Demetri Sevastopulo: China warns of risk of military conflict with US over Taiwan. *Financial Times*, 2022. jan. 28.

Colby, a Pentagon [az USA Védelmi Minisztériuma] egy korábbi vezető tisztviselője szerint »igen jelentős jelzés, hogy Peking új nagykövete első interjújában szigorú figyelmeztetést adott Tajvanról, és kifejezetten hangsúlyozta Peking készségét az erő alkalmazására.«¹

Ne felejtjük el, hogy mindegyike a világjárvány kellős közepén, egy eleve a szétesés szélén táncoló világban kerül sor. Mindennek illusztrálására álljon itt egy hosszabb idézet egy közelmúltban megjelent jelentős könyvből, amelynek szerzői tekintélyes nemzetbiztonsági szakértők, akik mintegy hatvan magas rangú tisztviselővel készített háttérinterjú alapján írták meg a járvány kapcsán kialakult nemzetközi káosz történetét, illetve a lehetséges utóhatások forogatókönyveit, „Utórengek: világjárvány-politika és a régi nemzetközi rend vége” címmel.²

„Hetekbe telt, míg Trump figyelmét sikerült felkelteni... [Az elnök nemzetbiztonsági tanácsadója és annak helyettese] sürgette az elnököt, hogy érveljen a világjárványra adott nemzetközi válasz mellett, de Trump nem volt meggyőzhető. »Miért nem tesznek semmit az európaiak?« – vágott vissza... ösztönösen jelentékteleníteni akarta [a járványt]... 2020 elején az amerikai gazdaság erősödésnek indult, és az elnök aggódott minden olyan intézkedés miatt, amely kisiklatná a fejlődést...

Válaszul Peking azt a pletykát kezdte terjeszteni, hogy az amerikai hadsereg hozta a vírust Wuhanba... [A világ] a II. világháború óta a leg súlyosabbnak tűnő válsággal nézett szembe... A nemzetközi együttműködés gyakorlatilag leállt. Az Egészségügyi Világszervezet (WHO), amelyet hátráltatott a Kína által tanúsított nem kielégítő együttműködés, és amely túlságosan engedékeny volt Pekinggel szemben, nehezen tudta megérteni a világjárvány változó természetét. Ennek ered-

1 Uo.

2 Thomas Wright–Colin Kahl: *Aftershocks: Pandemic Politics and the End of the Old International Order*. St. Martin's Press, New York, 2021.

ményeképpen az is nehezebbé esett, hogy koherens tanácsokat adjon a járvány megfékezésére.

Világszerte a versengő, önszegélyező logika uralta a nemzeti válaszokat... Az olasz vezetők arra figyelmeztettek, hogy a válság szétzúzhatja az Európai Uniót... a Fehér Háznak nem voltak saját ötletei. Nem volt terv..., amikor a G7-ek [a világ gazdaságilag legfejlettebb hét országa] külügyminisztereinek régóta tervezett találkozója március 26-án virtuálisan összeült, a csoport nem tudott megállapodni egy közös nyilatkozatról, mert Mike Pompeo amerikai külügyminiszter ragaszkodott ahhoz, hogy a Covid-19-et átnevezzék »Wuhan-vírusnak«..., nem volt követendő amerikai vezetés. Amerika teljesen hiányzott a világjárvány stratégiai megközelítésének kialakítására irányuló kísérletekből... Amikor a francia elnök felkérte [Angela Merkel német kancellárt], hogy repüljön Washingtonba a júniusi személyes G7-csúcstalálkozóra, ő ezt visszautasította...

Trump bejelentette, hogy megszakítja a WHO-val folyó tárgyalásokat és – erre is rátéve egy lapáttal – teljesen kivonja Amerikát a szervezetből... Merkel nem akart egy szobában lenni Trumppal... Trump kiabált Merkellel, és egy feszült szóváltás után letette a telefont... [Az európai vezetők] nem gondolták, hogy az amerikai megközelítés nagyon hatékony lenne a vírus elleni küzdelemben vagy a gazdaság segítésében. Meglátásuk szerint az Egyesült Államok kevés érdeklődést mutatott a Covid-19-re adott nemzetközi válaszlépések mozgósítása iránt... Az amerikai tisztviselők elismerték, hogy a világjárványt elsősorban Kína problémájának tekintették... Nem voltak amerikai kezdeményezések vagy felhívások a globális közegészségügyre vonatkozóan, nem volt határozott gondolkodás a gazdasági fellendülésről. Nem volt terv a világ összefogására, hogy közösen fejlesszenek ki vakcinát, vagy humanitárius segítséget nyújtsanak a tengerentúlon szenvedő milliiónknak. Más szóval, nem volt vezető szerep. Csak csend... Az amerikai elnök nem gondolta komolyan, nem akart semmit tenni, és

Még a válsághelyzet előtt: a G7 biarritzi csúcstalálkozója, 2019. augusztus 24–26.

nem volt szándékában a nemzetközi válaszlépések élére állni. Így a brit tisztviselők feladták a reményt... Mivel az európaiak teljesen elhidegültek az Egyesült Államoktól, a G7 gyakorlatilag megszűnt létezni.

Ahogy a Covid–19 2020-ban a világ minden részén végigsöpört, minden nemzet külön-külön, saját magáért küzdött... Egy világjárványnak sosem jó az időzítése, de az új koronavírus talán a lehető legrosszabbkor csapott le a világra, amikor is a nemzetközi együttműködés egy viharos évtized után nagyrészt megszakadt. Ezt jól illusztrálja, hogy a világ vezetői alig voltak beszélő viszonyban, és még csak találkoztak sem tudtak szervezni a világjárvány megvitatására... A nacionalista indulatok aláásták a nagyon is szükséges együttműködést, és az USA és Kína rivalizálása szinte mindent beárnyékol, ami tovább bonyolította a nemzetközi válaszlépéseket... Az együttműködés már évek óta megromlott, és 2020-ban megszakadt.

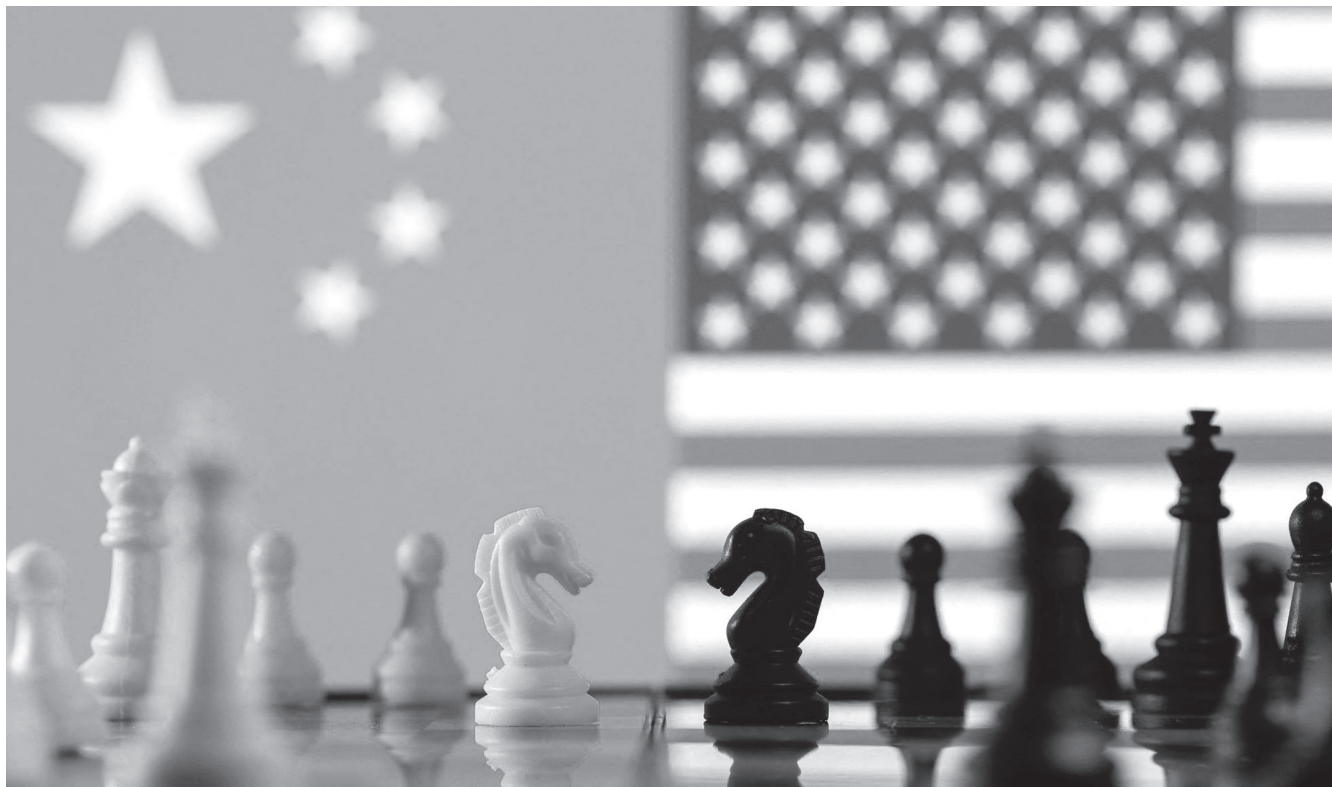
Egyfajta nemzetközi kísérlet bontakozott ki a helyzetből: Mi történne egy globális válsághelyzetben, ha a világpolitikát olyan nacionalista kormányok uralnák, amelyek nem hajlandók, vagy nem képesek együttműködni egymással? ...Ez volt az a kérlelhetetlen geopolitikai környezet, amelyben a Covid–19 egymásra épülő nemzetközi katasztrófák kavalkádját szabadította el... A járvány az Európai Unió – egy huszonhét országból álló, közös gazdasági, társadalmi és biztonsági aggodalmak által támogatott koalíció – szövetét is megtépázta, mivel a nemzeti határok lezárása és az orvosi ellátmányokért folytatott hajszát szétzilálta a közös célt, és kérdéseket vetett fel a túlélésről. Úgy tűnt, hogy az EU néhány hónap elteltével ismét a helyes útra tér, de aztán 2020 őszen és télen ismét válságba került, és újabb kérdések merültek fel annak kapcsán, hogy nem tudta megfékezni a világjárvány második hullámát, és hogy miként kezelte a vakcinák kifejlesztését és elosztását...

AZ IDŐK JELEI

A 2020-as történet középpontjában két szuperhatalom – Kína és az Egyesült Államok – rivalizálása áll, amelyek nyilvánvalóan nem tettek eleget kötelezettségeiknek... Ami megbocsáthatatlan volt, az az, hogy Peking következetesen elutasította a nemzetközi közösséggel való együttműködést, amint nyilvánvalóvá vált a történetek nagyságrendje. A kínai kormány megakadályozta, hogy az Egészségügyi Világszervezet bejusson a járvány kitörésének helyszínére, nem osztotta meg a Covid-19 korai eseteiből származó mintákat (amit e sorok írásakor még mindig nem volt hajlandó megtenni), és aktívan elnyomta az orvosokat és az újságírókat, akik megpróbálták figyelmeztetni a nyilvánosságot...

Egyes becslések szerint Kína 2027-re megelőzi az Egyesült Államokat, mint a világ legnagyobb gazdasága, és a korábbi előrejelzésekhez képest öt évvel korábban éri el a határpontot, mivel Kína jobban átvészeli a vírus gazdasági következményeit. A Kínai Kommunista Párt (KKP) számára

ez volt a második olyan globális válság egy tucat év alatt (a globális pénzügyi válság mellett), amely lehetővé tette, hogy az Egyesült Államokhoz képest előnyre tegyen szert... A leggyakrabban hangoztatott vélekedéssel ellentétben a Trump-kormányzat néhány magas rangú, Kínával szemben amúgy is gyanakvó tisztviselője hamarabb felismerte a Wuhanban törtétek nagyságrendjét, mint bármely más kormány, Tajvan kivételével. A kormányzat azonban 2020 folyamán nagyrészt a Kínával való rivalizálás prizmáján keresztül szemlélte a vilá járványt, és inkább a kínai rezsim által a világra jelentett fenyegetés jelképének tekintette, mintsem olyan globális közegészségügyi kihívásnak, amely nemzetközi együttműködést igényel, legalábbis a hasonlóan gondolkodó országok között. Ez ellentétbe sodorta az Egyesült Államokat más fejlett demokráciákkal, különösen Európában, amelyek részben osztották a kormányzat Kínával szembeni szkepticizmusát, de aggódtak amiatt, hogy a közegészségügy já-

mulékos veszteséggé válhat egy erősödő hidegháborúban. Túl azon, hogy a Trump-kormányzat megpróbálta a világ kollektív haragját Pekingre irányítani, nagyrészt figyelmen kívül hagyta azt a tágabb értelemben vett szükségszerűséget, hogy a nemzetközi együttműködést a világjárvány megfékezésére, valamint a betegség által okozott gazdasági és humanitárius pusztításokra összpontosítsa. Ahelyett, hogy támogatta volna a WHO erőfeszítéseit világszerte, és a szervezeten belülről próbált volna nyomást gyakorolni a szükséges reformokra, ahogyan azt néhány vezető tisztviselője szeretne volna, Trump a WHO-t politikai futballpályává változtatta, amelyet a Kínával folytatott folyamatos harcának megvívására használt. Eközben az Egyesült Államok és Kína közötti, zéróösszegű verseny megbénította a többoldalú erőfeszítéseket más fórumokon is, többek között a G7-ek és az ENSZ Biztonsági Tanácsa között...

De ne legyenek kétségeink: a 2020-as év utórendései közül soknak maradandó ereje van, és valószínűleg a következő évtizedben, ha nem még tovább, meghatározzák majd a világunkat. A világjárvány a régi, amerikai vezetésű nemzetközi rend végét jelzi, amelyben az Egyesült Államok és demokratikus szövetségesei automatikusan fölényben voltak a nemzetközi intézményekben, és ahol a transznacionális kihívások – például a világjárványok és az éghajlatváltozás – terén folytatott együttműködés el volt választva a nagyhatalmi rivalizálástól. A jövőre nézve Amerikának fel kell készülnie egy olyan világra, amelyben a mélyen gyökerező nagyhatalmi rivalizálás hátterében, különösen Kínával, egyre gyakrabban érnek bennünket globális sokkok. Az Egyesült Államoknak mindenképpen törekednie kell arra, hogy együttműködjön a riválisokkal a közös fenyegetésekkel kapcsolatban, de el kell ismernünk az ilyen együttműködés valós korlátait is, amit Peking viselkedése a koronavírusra adott válaszlelések során bőszégesen bizonyított...

A Covid-válság és a nemzetközi együttműködés összeomlása egybeesett Trump elnökségével,

de a régi rend nem fog helyreállni pusztán azért, mert Trump már nincs a Fehér Házban. A nacionalizmus és a geopolitikai rivalizálás korlátozta és alakította a kormányok és a nemzetközi szervezetek válaszlépéseit a világjárvány idején, és ez így lesz a jövőben is, ahogy a világ túljut rajta. Ezen csak nagyon korlátozottan tudunk változtatni. Többé nem feltételezhetjük, hogy a nagyhatalmak érdekei széleskörűen összehangoltak, és nem várhatjuk el tőlük, hogy automatikusan együttműködjenek az Egyesült Államokkal a közös kihívásokkal való szembenézés érdekében. Ráadásul a világjárvány elhúzódó utórezgései még évekig gyengíteni fogják a kulcsfontosságú államokat és régiókat, új problémákat okozva, amelyek valószínűleg tovább fogják szabdalni a világot, ahelyett, hogy egyesítenék azt.”

A fentiekből is már világosan kiderül: az a nemzetközi rend, amely az elmúlt évtizedekben többé-kevésbé stabilitást nyújtott a világ számára, rendkívül súlyos, sőt az alapjait érő kihívásokkal néz szembe. Ugyan vannak, akik már most egy színpad mögött irányító, egységes, globális hatalomról beszélnek – például a világjárvány kirobbantása kapcsán –, nyilvánvaló a fentiek alapján is, hogy szó nem volt, és nincsen jelenleg sem ilyesmiről. Éppen ellenkezőleg: a világ darabjaira hullása zajlik a szemünk előtt, egymással rivalizáló és egymást vádoló és fenyegető, pánikba eső és széthúzó politikai vezetőkkel, etnikai és politikai konfliktusokkal, ami példa nélküli történelmi válságot vetít elénk. Az emberi társadalom és politika természetszerű törvényszerűséggel termeli ki a maga válságtüneteit, ahogyan az emberi szervezet is természetszerű törvényszerűséggel termeli ki azokat a betegségeket, amelyek egy helytelen életmód vagy éppenséggel káros genetikai örökség következményei. „Mindezeknek meg kell lenniük” – vagy még pontosabb fordítás szerint: „Mindezeknek szükségszerűen be kell következniük.” (Mt 24,6)

PD

AZ ÉRZELMEK HATÁSA LELKI ÉLETÜNKRE

Törekedjünk önuralomra és tökéletességre

Sokan, noha nem vallják, hogy Isten szeretete él bennük, jelentős mértékben tudnak uralkodni a lelkükön Isten különleges kegyelmének segítségével is. Ők ténylegesen ápolják az önuralmat. Ez valódi megrovás azoknak, akik bár jól tudják, hogy Istentől erőt és kegyelmet nyerhetnek, mégsem mutatják fel életükben a Lélek kegyelmi ajándékait. Krisztus a mi példaképünk. Urunk szelíd és alázatos szívű volt. Tőle tanuljunk, az ő példáját kövessük! Isten Fia hibátlan volt. Nekünk is erre a tökéletességre kell törekednünk, nekünk is győznünk kell, amint Ő győzött, ha helyet szeretnénk foglalni jobbján.

(*Bizonyságtételek*, 3. köt., az Álmodozás, ábrándozás c. fejezetből.)

Az érzelmek változékonyak

Várnunk kellene-e addig, amíg úgy érezzük, hogy megtisztultunk? Nem! Krisztus ígéretet tett, *hogy „ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket, és megtisztítson minket minden hamisságtól”* (1Jn 1,9). Isten az Ő ígéje által próbál meg bennünket. Nem kell csodálatos érzésekre várnod ahhoz, hogy elhidd, Isten meghallgatott. Érzések nem szolgálhatnak ismérvként, mert azok olyan változékonyak, mint a felhők.

Hited alapjának szilárdnak kell lennie. Támaszkodj bátran Isten Igéjére, mely végtelen hatalommal bír! „*Kérjetelek, és adatik néktek*” – mondta Jézus. Tekints a keresztre! Nem mondta-e Jézus, hogy Ő a te közbenjáród? Nem mondta-e, hogyha bármit kérsz az Ő nevében, meg fogod

kapni? Ne támaszkodj saját jóságodra és jó cselekedeteidre! Add át magad az Igazságosság Napjának, és hidd, hogy Krisztus elvette bűneidet s neked tulajdonította igazságát!

(*Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, I. köt., az Átadás és bűnvallomás c. fejezetből.)

Az érzelmek nem biztos irányadók

Az érzelmek gyakran megbízhatatlanok, bizonytalan védelemnek bizonyulnak, mivel változékonyak, s a külső körülményektől függenek. Sokan megcsalják magukat, mert szenzációs benyomásokra támaszkodnak. A vizsga ez: Mit teszel Krisztusért? Milyen áldozatokat hozol? Milyen győzelmeket vívsz ki? Az önző lelkület leküzdése, a hanyag kötelességteljesítés kísértésének való ellenszegülés, egy-egy szenvedély megfékezése, a Krisztus akarata iránti készséges, jókedvű engedelmesség sokkal nyomósabb bizonyíték, hogy Isten gyermeke vagy, mint a föl-föllobogó, majd ismét hamvába hanyatló ájtatosság s az érzelmek vallása. (*Bizonyságtételek*, 4. köt., a Hűséges intésekre van szükség c. fejezetből.)

„Isten gyermekei ne legyenek érzéseik, hangulataik játékszerei. Mikor remény és félelem közt hánykolódnak, sebet ejtenek Krisztus szívében, hiszen Ő kétségbevonhatatlan bizonyítékot nyújtott szeretetéről. Azt akarja, hogy végezzék azt a munkát, amelyet Ő adott nekik; akkor szívéük megszentelt zeneszerszámmá válik majd az Úr kezében, melynek minden akkordja magasztalást és hálaadást továbbít ahhoz, akit Isten küldött, hogy elvegye a világ bűneit.”

(*Bizonyságtételek a prédikátoroknak*, a Győzelmes élet c. fejezetből.)

Győzelmet ad rossz hajlamaink felett

Krisztus eljött e világra, és Isten törvénye szerint élt, hogy az ember tökéletesen uralkodni tudjon a lelkét romboló természetes, bűnös hajlamokon. A lélek és a test Orvosa adhat csak győzelmet a

lelkiséggel harcban álló érzékiségek felett. Ő minden eszköztől gondoskodott, hogy elérhessük a jellem tökéletességét.

(*A nagy Orvos lábnyomán, Az orvos mint nevelő c. fejezetből.*)

Az elragadtatott érzések nem bizonyítják a megtérést

Sátán elhitei az emberekkel, hogy azért, mert elragadtató érzéseket tapasztaltak, már megtért emberek. De életmódjuk nem változott meg. Cselekedeteik ugyanolyanok, mint azelőtt. Életükben nem mutatkoznak jó gyümölcsök. Gyakran és hosszan imádkoznak, s állandóan átélt érzéseikre hivatkoznak, mégsem élnek új életet. Elámítottak, félrevezetettek. Tapasztalataik nem lépik túl

az érzelmek világát. Homokra építenek, s mikor ellenszelek fújnak, házuk összeomlik.”

(*Üzenet az ifjúságnak, az Őszinte megtérés c. fejezetből.*)

Ne merüljünk el érzelmeink kutatásába

Nem bölcs dolog önmagunkat figyelni és érzelmeinket elemezgetni. Ha ezt tesszük, az ellenség olyan nehézségekkel és kísértésekkel áll elő, amelyek gyengítik hitünket és elbátorítanak bennünket. Ha aprólékosan vizsgálgatjuk érzelmeinket, és szabadjára engedjük azokat, akkor kaput tárunk a kétely előtt, és elveszítjük tisztánlátásunkat. Ne önmagunkra tekintsünk, hanem Jézusra!

(*A nagy Orvos lábnyomán, A test és a lélek kölcsönhatása c. fejezetből.*)

KERESZTSÉGEK

Örömmel tudatjuk testvéreinkkel, hogy 2021. december 4-én keresztségi ünnepség volt Eleken. **Dukai Angéla** (eleki gyülekezet) és **Bálint Emese** (szegedi gyülekezet) kötöttek szövetséget az Úrral, és lettek hittestvéreinkké. Szeretettel köszöntjük őket, ezzel az igével: „Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden lelki áldással a mennyekben a Krisztusban, aszerint, amint magának kiválasztott minket Őbenne a világ teremtése előtt, hogy legyünk mi szentek és feddhetetlenek Őelőtte szeretet által.” (Ef 1,3-4)

Lapunk előző számában nem tudtuk az összes tábori beszámolót közölni, így most az akkor elmaradt írásokat is közzétesszük.

A szerkesztők

Építő- és kenutábor

2021 nyarán felelevenítettük a régi építőtáborok hangulatát. Tevelen szerveztünk meg egy ilyen táborot, július 11-től 18-ig. Jó néhány fiatal jelentkezett az eseményre. Volt, aki csak egy-két napra jött, de a többség egész héten át serényen munkálkodott. A cél az volt, hogy a fiatalokat a gyakorlatban is bevezessük a vidéki élet dolgaiba,

szembesítve őket a kihívásokkal, ugyanakkor ízleljék meg mindennek az örömét is.

Igen sokrétű feladatot végeztünk. Betonoztunk, kapáltunk, gyomláltunk, falat bontottunk, krumplit és hagymát szedtünk fel a kertből, mákot takarítottunk be, lekvárt és szörpöt főztünk, végül három köbméter tűzifát is felváltunk, és sorba rendeztük az egészset. A legemlékezetesebb pillanatok talán azok voltak, amikor a kora reggeli órákban egymás mellett haladtunk öten-hatan a levendulasorokban, kapáltunk és beszélgettünk. Megalakítottuk a „kapálók filozófiai iskoláját”. Mély és felemelő eszmecserek voltak ezek, amelyeket azóta is emlegetünk, amikor találkozunk. Nem volt kérdés a tábor végén, hogy jövőre is megszervezzük.

Egy hónappal később egy rövidebb kenutáborra indultunk. Magyarország talán legszebb vízi útjait vettük célba, a Gemenci-erdő holtágait. Jó csapatépítő alkalom volt ez is, a kenuban bizony össze kell hangolódni. Számtalan madárfajt figyelhettünk meg az utunk során, de talán a legnagyobb hatással az érintetlen vadon és a szinte tapintható

csend volt ránk. A leghosszabb holtágra nem maradt időnk, így megbeszéltük, hogy jövőre végig-evezünk azon is.

Nagy Sándor

Tizenévesek tábora Bócsán (2021. augusztus 9–11.)

Bevezetésként arról szeretnék írni, hogy miért is szerveztük meg ezt a tábort. Meggyőződésünk szerint Isten Lelke erősített meg bennünket abban, hogy erre az eseményre sor kerüljön. Ahhoz, hogy fiataljaink meggyőződéssel tudják képviselni az igazságot a világban, támogatásra van szükségük. Mindenképpen fontos az, hogy érezzék, van segítő erő mögöttük és velük. Továbbá elengedhetetlen, hogy feltett kérdéseik a világ jelenlegi helyzetével vagy személyes életükkel kapcsolatosan ne maradjanak válaszok nélkül. Megtartó erővel bír az is, ha egy fiatal részese lesz egy alkotó, munkálkodó közösségnek.

Ezenfelül megtapasztalhatják, hogy vannak még hozzájuk hasonló korú és érdeklődésű társaik az országban, akikkel egy úton járhatnak.

Ezeket a szempontokat figyelembe véve éreztük az indíttatást arra, hogy egy táborral és ezáltal ismerkedési lehetőségekkel gazdagítsuk a közösségépítő alkalmakat. Mivel induló táborról volt szó, amelynek a szervezésére is kevés idő maradt, háromnaposra terveztük az alkalmat. A helyszín a Bócsán található Boróka iskolakomplexum lett, amely

sporttermeivel, igényes szobáival, finom ételeivel minden igényünket messzemenően kielégítette. A fiatalokkal naponta kétszer nyílt lehetőségünk a helyes önismeretről beszélgetéseket folytatni. Minden alkalommal más előadóval találkoztak, így több véleménnyel és tapasztalattal is szembeülhettek az összejövetelek során.

Kirándulásra a helyi horgásztavon, valamint az ősbörökásban nyílt lehetőség, ahová egy oldtimer Csepel teherautón utazva látogathattunk el. A programokat kézműves-foglalkozásokkal, csapatjátékokkal, sporttal, zenével tettük színesebbé. Az adni jobb, mint kapni elvet követve záró napunkon fiataljaink saját szerzeményű dalt adtak elő, kedves konyhásaink nem kis örömeire.

Ahogy Isten kezdeményezte ezt a tábort, úgy volt Ő velünk minden nap, és indította a fiatalokat arra, hogy a tábort követően saját szervezésükben egy online közösséget hozzanak létre.

A zárszót megelőzően álljon itt a táboron résztvevő fiataljainktól egy-egy mondat:

– Nagyon örültem a régi barátoknak, és az újaknak is.

– Nagyon élveztem ezt a rövid együtt töltött időt, és a beszélgetések rendkívül tanulságosak voltak számomra. Remélem lesz jövőre is!

– Szerintem a tábor rendkívül jó volt: jók voltak az ételek, a szállás, és a bibliai beszélgetések is tanulságosak voltak. Csak az az egy baj volt, hogy rövid volt a tábor, remélem, jövőre hosszabb lesz.

– Nagyon jó volt a tábor, hogy találkoztam régi barátokkal, és szereztem újakat. Nagyon jó volt a szállás, az étel, a programok, a beszélgetések, és remélem jövőre hosszabb lesz, mert az nagyon jó lenne.

A feladat nem kevesebb, mint az, hogy eszközök legyünk Urunk számára. Őáltala válhatunk olyan értékteremtő közösséggé, amely megadja fiataljaink számára a lehetőséget, hogy hiteles, az igazsággal felvértezett, cselekvő adventváró testvéreinkké váljanak.

Ifj. Szélig István

TÁBOROK

Gyulai tizenévestábor (2021. augusztus 11–15.)

Sátorozásunkra a gyulavári gyülekezet kertjében került sor, itt felállítottunk egy központi sátrat is a beszélgetések és az étkezések céljára. Táborunk azért jött létre, mert 2021 februárjában indult 14–18 évesek számára egy online szombatiskolai csoport, és ennek a résztvevői szeretettek volna személyesen is találkozni egymással. Olyan fiatalokról van szó, akiknek a többsége tehát ed-

dig csak a képernyőről ismerte egymást. Egyesek közülük külföldről kapcsolódtak Biblia-tanulmányozásunkhoz.

Napi programjaink gerincét a bibliai beszélgetések és a közös, mozgásos tevékenységek képezték, de terveink között szerepelt még a gyakorlati kuktaképzés és egyszerű ételek készítésének az elsajátítása is. Az esti csöndben az Orion csillagködöt is kiválóan meg lehetett figyelni, többen láttunk hullócsillagot is. Táborhelyunktől nem messze található egy erdő, amelyen átsétáltunk szombat délután.

Programjaink között nagy sikernek örvendett a kajakozás is a közeli Körös vizén. Pénteki napunkon már szavazni kellett, hogy mit tartsunk meg, mert több programot terveztünk, mint ami az időnkbe belefért volna. Lelki programunk alkalmat kínált a korábban megismert Józsué könyvének rövid áttekintésére és lezárására.

Együttlétünket csodálatos időjárás kísérte. Száraz, de nem túl meleg idővel ajándékozott meg bennünket Teremtőnk.

A helyi gyülekezet is kivette részét a munkából, már fogadásunkra elkészültek a finom fánkrok, amit az eperdzsem tett ellenállhatatlanná. Végig nagyon ízletes ételeket ehettünk. A közösség minden tagja kivette részét a feladatokból, ki-ki erejéhez és lehetőségeihez mérten. Hála tölt el bennünket azért, hogy ilyen nagy szeretettel fogadtak minket a gyulaváriak, külön köszönet érte minden gyülekezetbe járónak, a gyülekezet vezetőjének és lelkészének is.

Dunai Péter

Kirándulás a Velencei-tó melletti sukorói vadasparkba

A családi-kézműves táborot nem tarthattuk meg 2021-ben a Covid-helyzet következtében, viszont

július 11-én ismét kirándulást szerveztünk a Velencei-tó melletti sukorói vadasparkba. Az egynapos alkalom a személyes kapcsolatok fenntartására, közös beszélgetésekre, közös étkezésre és a gyerekeknek közös játékokra teremtett lehetőséget. Látogatást tettünk a székesfehérvári patikamúzeumban is, ahol egy testvérünk szakértő tárlatvezetését hallgathattuk meg a gyógynövényekről. A továbbképzés a mozgékonyabb gyermekek számára is értékes volt interaktív jellege, gyakorlatiassága miatt. Ezúton is köszönjük!

Balogh Gábor

TERVEZETT TÁBORAINK 2022-BEN

Június 20-26. (Elek) ■ BIBLIA-ISMERETI TÁBOR – Bibliával most ismerkedőknek
Információ: elekivendeghaz@gmail.com; 20/400-8646

Június 26-30. (Óbánya) ■ GYERMEK- ÉS IFJÚSÁGI TÁBOR
Információ: Pongrácz Róbert, pongorobert@gmail.com; 20/823-3601

Június 27. – július 3. (Elek) ■ BIBLIA-ISMERETI TÁBOR – Biblia-ismerettel rendelkezőknek
Információ: elekivendeghaz@gmail.com; 20/400-8646

Július 3-8. (Agárd) ■ CSALÁDOS TÁBOR
Információ: Balogh Gábor, b.gbr@icloud.com; 20/379-6019

Július 19-24. (Sima) ■ REHABILITÁCIÓS ÉS BIBLIA-ISMERETI TÁBOR
Információ: Vankó Zsuzsa, vanko.zsuzsa@sola.hu; 20/379-6070;
Nagy Sándor, nagy.sandor25@gmail.com; 20/381-6012

Július 10-17. (Agárd) ■ TOLERANCIATÁBOR (I.)
Információ: Aradiné Kadlicskó Edina, aradiek@gmail.com; 20/569-7610

Július 24-31. (Felsőtárkány) ■ FŐISKOLAI TÁBOR
Információ: Kiss Andrea, kiss.andrea@sola.hu; 70/944-7825

Július 31. – augusztus 5. (Orfű) ■ IFJÚSÁGI TÁBOR
Információ: Nagy Sándor, nagy.sandor25@gmail.com; 20/381-6012

Augusztus 1-7. (Zalakaros) ■ ÉLETMÓDTÁBOR
Információ: elekivendeghaz@gmail.com; 20/400-8646

Augusztus 7-14. (Gánt) ■ TOLERANCIATÁBOR (II.)
Információ: Aradiné Kadlicskó Edina, aradiek@gmail.com; 20/569-7610

Augusztus 8-14. (Helyszín szervezés alatt) ■ TIZENÉVESEK TÁBORA
Információ: Pásztor Katalin, ifjusagijelentkezes@gmail.com; 30/221-9355;
Dunai Péter, ifjusagijelentkezes@gmail.com 20/775-1143

Augusztus 14-21. (Helyszín szervezés alatt) ■ ZENEI TÁBOR
Információ: Vigh Ágnes, vigh.agnes@gmail.com; 20/379-6250

Augusztus 28-29. (Biatorbágy) ■ ADVENTTÁBOR
Információ: Szabó Antal, elnok@kerak.hu; 30/935-4341

Szeptember 15-18. (Véménd) ■ HÁZASSÁGÁPOLÓ HÉTVEGE
Információ: Soós Attila, soosattila.nyitottszemmel@gmail.com; 20/379-6170

„ÚJ KEZDET” ÉLETMÓDTÁBOR

Helyszín: ZALAKAROS (Zala megye),
Fortuna Hotel (Gyógyfürdő tér 6.)

Időpont: **2022. augusztus 1-7.**

Táborvezetők: *Dr. Pásztor Judit, Somogyi Lehel*

Jelentkezési határidő: 2022. május 31.

A táborról:

Várjuk mindazokat, akik szeretnék az egészséges életmód alapelveit a gyakorlatban megvalósítani. Programunkban a testi-lelki egészségről szóló előadások és beszélgetések, egyéni állapotfelmérés és tanácsadás, fórum, gyógynövény- és ételbemutatók, hosszabb-rövidebb kirándulások, reggeli tornák, közös mozgás szerepelnek. Mindez szép, kulturált környezetben, napi háromszori, teljesen növényi étkezéssel. A gyermekek számára külön foglalkozásokat tartunk.

A részvételi díjak:

Felnőtteknek: 10 000 Ft/fő/éj

4-18 év között: 8000 Ft/fő/éj

4 év alatt: 5000 Ft/fő/éj

ELEKI ÉLETMÓDKÖZPONT

ÚJ KEZDET ÉLETMÓDTÁBOR

az egészséges életmód alapelvei a gyakorlatban

Szeretettel várjuk!

2022. AUGUSZTUS 1-7.
Zalakaros • Fortuna Hotel • Gyógyfürdő tér 6.

Információ és jelentkezés:

Eleki Életmódközpont

tel.: 20/400-8646; 66/240-610;

e-mail: elekivendeghaz@gmail.com

A jelentkezőktől 15 000 Ft foglaló befizetését kérjük a **Vajdaságért Alapítvány** számlájára, „Zalakaros” megjelöléssel (K&H Bank **10402623-50526554-86651004**), a jelentkezést követő 14 napon belül. A jelentkezést csak akkor tekintjük véglegesnek, ha az előleg befizetése megtörtént. A jelentkezés lemondása esetén a foglalót nem tudjuk visszatéríteni.

Az Eleki Életmódközpont hátralévő turnusainak időpontjai 2022-ben

DÁTUM	TURNUS (napok száma)
Március 7–24.	Betegturnus (18)
Április 4–14.	Betegturnus (10)
Április 24–28.	(„Vidéki élet” képzés) (5)
Május 9–19.	Betegturnus (10)
Május 30. – június 9.	Betegturnus (10)
Június 20–26.	Biblia-tábor (kezdő – 6)
Június 27. – július 3.	Betegturnus (haladó – 6)
Július 11–21.	Betegturnus (10)

DÁTUM	TURNUS (napok száma)
Augusztus 1–7.	Életmódtábor (6)
Augusztus 15–25.	Betegturnus (10)
Szeptember 5–15.	Betegturnus (10)
Szeptember 26.– október 6.	Betegturnus (10)
Október 17–27.	Betegturnus (10)
November 7–17.	Betegturnus (10)
November 28. – december 8.	Betegturnus (10)
December 12–16.	Képzés (4)

ELEKI ÉLETMÓDKÖZPONT 5742 Elek, Kossuth utca 54. (www.elekieletmodkozpont.hu)

Jelentkezés: 06-20/400-8646; 06-66/240-610; elekivendeghaz@gmail.com

Beszámoló az egészségügyi osztály 2020–2021-ben végzett munkájáról

Az osztály tagsága. A tanácsadó bizottság 2019. január 13-ai döntése alapján felállt új egészségügyi osztály tagjai: Somogyi Lehel (osztálytitkár), Farkas Szabolcs, Pásztor Judit, Pintér Éva, Somogyi-Balogh Magdolna, Sonnleitner Károly. Külső munkatársként Pásztor Katalin testvérünk segíti az osztály munkáját. Az osztály megalakulásától kezdve Biatorbágyon, a Sola Scriptura Teológiai Főiskola épületében tartotta megbeszéléseit, általában háromhavonta. A járvány kitörése óta online megbeszéléseket tartunk.

Célkitűzéseink. Osztályunk továbbra is a következő célokat tekinti elsődlegesnek: 1. Az egészséges életmód/mértékletesség elméleti és gyakorlati képviselése közösségünkben. 2. Az egészségügyi evangelizáció elősegítése, szakmai és lelki iránymutatás, anyagi támogatás. 3. Lelkeszek és testvérek megnyerése e munkaterület számára. Őszinte vágyunk volt, hogy gyülekezeteinkből minél több testvér kapjon kedvet ehhez a munkaterülethez. Ebben látunk némi előrelépést, de még mindig sokan nem veszik ki részüket ebből a munkából olyan mértékben, ahogy képességeik lehetővé tennék.

Kommunikáció. A korábbi években rendszeresen tartottunk egészségügyi konferenciákat, általában tavasszal és ősszel, budapesti helyszínen. Sajnos ezeket 2020 tavaszától a járvány miatt nem tudtuk folytatni. Ekkor született meg az az ötlet, hogy indítsuk újra a '90-es évek második felében működő, *Egészségnevelés* c. folyóiratot. Ennek négy száma jelent meg. Létezik egy internetes levelező fórum (*egeszsegforum@googlegroups.com*) is. Ezen, változó intenzitással, számos kérdést vitattunk meg, sok rövid cikket, tanulmányt, videót osztottak meg testvéreink. (Ehhez a csoporthoz a testvéreink közül továbbra is bárki csatlakozhat.)

Táborok. Az osztály évente egyszer, az Eleki Életmódközponttal együtt, a nyári időszakban

életmódtábort szervez. A 2017–2021-es időszakban három alkalommal Celldömölkön, két alkalommal pedig Zalakaroson tartottunk tábort. Itt a részt vevő vendégek száma 100 fő között mozog, ehhez jön még a kb. 30 fős személyzet. A vendégek nagyobb része általában kívülálló, sokan közülük most először találkoztak a Biblia tanításaival. Nagy tapasztalatként éltük meg, hogy a tábort 2020-ban és 2021-ben, a járvány kellős közepén is meg tudtuk tartani, mégpedig telt házzal, miközben egyetlen fertőzés sem történt a tábor helyszínén.

Kiadványok. Újra elkezdtünk dolgozni Agatha Thrash *Természetes gyógymódok enciklopédiája* című, 550 oldalas könyvének megjelentetésén. A munka szépen halad, a szöveg tördelése már nagyrészt elkészült. Ennek a könyvnek a kiadását ez év második felére tervezzük.

Evangelizációk. Nagyra becsüljük azon testvéreink erőfeszítéseit, akik a járvány alatt is próbáltak valamilyen egészségügyi evangelizációs munkát végezni. Említeném, hogy Egervári Márta (Déli nyugat), Buda Júlia (Kecskemét, Gödöllő), Pintér Éva (Budapest), Bodola Erzsébet (Békés) szervezésében működtek egészségügyi sorozatok, online formában vagy személyes részvétellel. Meg kell említenem Monostori Marika előadásait is. Az osztály ezek folytatására buzdítja a szervezőket, illetve amely körzetben nem működik ilyen, ott is jó lenne hasonló sorozatokat indítani. Az osztály, illetve az Eleki Életmódközpont felajánlja segítségét előadókat találni és programterveket készíteni, ha szükséges, a technikai lebonyolításban is segítünk.

Járványkérdés. Az egészségügyi osztálynak fontos szerep jutott a járvánnyal kapcsolatos kommunikációt illetően. A járványidőszak kezdetén részt vettünk az óvintézkedések kidolgozásában és a járvánnyal kapcsolatos egyeztetésekben. 2021 januárjában kiadtunk egy körlevelet, amely a vakcinával kapcsolatos kérdéseket foglalta össze, júliusban pedig *Járványügyek* címmel egy önálló kiadványt jelentettünk meg, amely a járvány ta-

nulságait tekintette át. A járvány, illetve a vakcina témakörében felvetődő kérdésekkel kapcsolatban azóta is élénk levelezések, megbeszélések zajlanak internetes fórumokon, gyülekezetekben, evangelizációk és táborok alkalmával. Sok véleményt meghallgattunk, de ezek alapján eddig még nem tudunk egy olyan egységes álláspontot megfogalmazni, amely mindenki számára követendő lenne. Mindenkit „nagykorúnak” tekintünk, aki a meglevő információk alapján tud dönteni e kérdésben. A 2021 decemberében kiküldött újabb körlevelünkben ismét hangsúlyoztuk: a vakcinakérdés nem hitelvi kérdés, adjuk meg egymásnak a tiszteletet és a személyes szabadságot ebben a döntésben!

Az Eleki Életmódközpont helyzete. Az Eleki Életmódközpont a járvány alatt is folyamatosan működik, többnyire telt házzal. 2020 tavaszán

néhány turnus elmaradt ugyan, de azóta minden tervezett programunkat megtartottuk. Évente tizenöt bentlakásos programot tartunk, amelynek nagy része ún. betegturnus, illetve van közöttük három képzés és egy Biblia-tábor is. Az Életmódközpont Biblia-kört is működtet, csütörtökönként 19 órai kezdettel, amelybe bárki bekapcsolódhat. 2020 tavaszán az intézmény saját szakácskönyvet is megjelentetett.

„Egyedül Krisztus módszere vezet igazán eredményre az emberekkel való kapcsolatfelvételben. A Megváltó az emberek között járt, mint aki a javukat akarja. Együttérzést tanúsított, szolgálatával megadta azt, amire szükségük volt, és elnyerte bizalmukat. Azután így szólt: »Kövessetek engem!«” (A nagy Orvos lábnyomán, 126. o.)

Somogyi Lehel

EVANGELIZÁCIÓ

Adventi vásár a gödöllői kastélyban

Több mint tíz éve nem vettünk részt a gödöllői kastély adventi vásárán. A járványügyi helyzet miatti korlátozott lehetőségek azonban arra készítettek bennünket, hogy ismét térjünk vissza Gödöllőre. A szervezőhölgygel jó kapcsolatunk van, mert régebben számos rendezvényükön jelen voltunk könyveinkkel. Sajnos későn jelentkeztünk, sem bent, a kastélyban, sem kint, az udvaron nem volt már szabad hely. A hölgy azonban bátorított, hogy mindig van lemondás, hívjuk őt egy héttel a vásár előtt, biztosan lesz hely, bár valószínű, hogy csak az udvaron. Várakoztunk és imádkoztunk.

A kiszámíthatatlan időjárási viszonyok miatt abban a döntésben erősödtünk meg, hogy csak bent tudjuk vállalni az árusítást. Imádkoztunk, hogy ha ott kell lennünk a vásáron, Isten rendezzen nekünk helyet is. Kerestük a szervezőt egy héttel a vásár előtt, de senki sem mondta le, sem

bent, sem kint... Azonban tovább bátorított, hogy keressük őt majd megint, egy nappal a rendezvény előtt. Kiderült, hogy sikerült találnia egy helyet nekünk az udvaron. Megköszöntük a lehetőséget, de szomorúan jeleztük, hogy a könyvek épsége miatt mégsem merjük vállalni a külső területet.

Ekkor váratlan ötlettel állt elénk. Ő is gondolkodott a belső lehetőségről, és felajánlott számunkra egy kissé eldugott helyen, a „sötét folyosón” egy árusítási helyet. „A barokk teremben berendezett vásárból ránk látnak a nyitott ajtón át – bátorított. – Sőt, ha valaki mégsem jön reggel, a helyére mehetünk. Vállaljuk-e így? – kérdezte.” Úgy éreztük, ez válasz volt imáinkra, hogy bármilyen elhelyezéssel is, de talált helyet számunkra a belső térben. Hittük, hogy másnap még ennél jobb helyre is kerülhetünk, így tovább imádkoztunk. És megtörtént a „csoda”: az egyik legjobb helyet kaptuk meg az árusítás reggelén!

Biztosak voltunk abban, hogy Isten „csodái” tovább folytatódnak, láthatjuk majd, hogy kik is azok, akik miatt kaptuk ezt a lehetőséget. Magunkban továbbra is szüntelenül imádkoztunk a vágyakozó szívű emberekért. Jöttek is a vásárlók, hol rövidebb-hosszabb idő elteltével, hol pedig gyors egymásutánban. Meglepetésünkre és örömünkre a bibliai-lelki témájú könyveket keresték inkább, mint az egészségügyi témájú irodalmat, noha az mindig kelendőbb tapasztalataink szerint. Volt olyan pedagógus vásárlónk, aki több mint 40 000 Ft-ért válogatott ajándékot nálunk népes családjának (az egyik fia olimpiai bajnok).

A mellettünk levő árusok figyelmét is felkeltette, hogy micsoda érdeklődés mutatkozik könyveink iránt. Többen közülük is vásároltak tőlünk. Az udvaron árusító kollégák közül két fiatal családapa is nálunk választott ajándékot a családja számára, és a kastély dolgozói közül is volt érdeklődő, vásárló. Két nap alatt 160 000 Ft-os for-

galmunk lett. A szervező hölgy is velünk örült, és minden rendezvényükre vár bennünket újra a kastélyban.

A gödöllői kastély impozáns építménye számunkra az áldások színhelyévé vált.

Adventi „boltról boltra” vásár Gödöllőn

A legküzdelmesebb könyvterjesztési terület a „boltról boltra” történő könyvajánlás. Bármelyik percben vevő zavarhatja meg az eladóval való beszélgetésünket, azonban gyakran tapasztaltuk, hogy az érdeklődő eladók esetében az isteni gondviselés a szükséges időre távol tartja a vevőket. A karácsony közelsége a boltokban dolgozókat is jobban ösztönzi könyvek vásárlására, ezért érdemes ebben az időszakban felkeresnünk őket.

Kezembem hat-hét, sokak által kedvelt és időszerű könyvvel indultam „boltozni” Gödöllőn, ahol élünk. Jó volt tapasztalni, hogy a közelünkben lévő boltokban mennyi jólelkű, szimpatikus ember dolgozik, akik közül többekkel év közben is tudjuk tartani a kapcsolatot. A virágboltos hölgy például bátorított, hogy bármikor menjek be hozzá újabb könyvekkel. Feljegyeztem, hogy hol volt vásárlás, beszélgetés, és hogy hová és mivel érdemes később visszatérni. Minden nap vásárlás követte az imával végzett munkát, még akkor is, ha néha csak egy vevő volt. A legkülönbözőbb boltokban vásároltak tőlünk: táskajavító, zálogház, méteráru- vagy játékbolt, ajándékbolt, ruha- és cipőbolt, pékség stb.

Bátorítunk mindenkit, hogy széles körben terjesszük tiszta forrásból merítő könyveinket!

Adventi vásár Abasáron

Közel egy éve osztottuk meg veletek az abasári gyülekezet százéves krónikáját rövid összefoglalóban. A maroknyi gyülekezet hittel tekint a jövőjére, szeretne segítségül, világosságul lenni a környezetének. Bátorító reménysugárként szeretnénk most leírni számotokra az abasári adventi vásár tapasztalatát.

Látszólag véletlenül szereztünk tudomást a vásárról, két héttel az esemény előtt. Újabb árusokra már nem számítottak, mégis helyet szorítottak könyveinknek. A helyszínen derült ki, hogy nem tudnak világítást biztosítani a sátrunkhoz. (Mivel 14-től 19 óráig tartott a vásár, szükséges volt a világítás.) Rövid tanakodás után megkaptuk a lehető legjobb, legkivilágítottabb helyet.

Arra a napra hideg, de száraz és napos idő adott, amiért sokat imádkoztunk, mert a könyvek így sátor nélkül is biztonságban voltak. A község lakossága a jó időben szép számmal vett részt a rendezvényen. Megtudtuk, hogy az óvónők által szervezett jótékonyági célú rendezvénynek már évtizedes hagyománya van Abasáron. Karácsonyi

asztali díszeket, finomságokat árusítanak, és a bevétel az óvoda javát szolgálja. Az óvodások műsorral várták a Mikulást. A helyi termelők mézet, sajtot, teakeveréket kínáltak, valamint bőséggel voltak felállítva az ételes-italos sátrak. Az emberek nézelődtek, beszélgettek, ettek, ittak az utcai vendéglátóhelyeken.

A szervezők örültek – de kicsit csodálkoztak is azon –, hogy volt igény könyvekre is. Számunkra is kellemes meglepetés volt a nyolc-tíz vásárló és a közel 20 000 forintnyi vásárlás. Nagyon örültünk annak is, hogy megismerhettük a művelődésszervező hölgyet, aki egyben könyvtárvezető is. Pár éves munkája nyomán felpezsdült Abasáron a közösségi és kulturális élet. Számos rendezvényt szervez, amelyekre bennünket is szívesen lát könyveinkkel. Ő maga is vásárolt tőlünk egy párkapcsolati kommunikációs kártyát, hogy használják a közösségi házban és a könyvtárban. Kiderült, hogy ő is mediátori végzettséggel bír, mint a kártya tervezői, Soós Attila és Ági.

Több család vásárolt gyermekkönyveket (bibliai tárgyút is), emellett bibliai könyvjelzőket is. Egy anyuka a kislányával tőlünk vásárolt karácsonyra ajándékot az apukának: *A fegyvertelen katoná* című kötetet. Az ottani katolikus közösség egyik elöljárója, egy idősebb férfi, kifejezetten bibliai témájú könyvet keresett. Ő Reisinger János két kis könyvét kérte, az *Élni – miből?* és az *Adni – a semmiből* címűt. Egy negyvenéves körüli nézelődő párral beszélgetni kezdtünk, melynek hatására megvásárolták a párkapcsolati kártyát, noha nem volt vásárlási szándékuk. Egy másik pár hosszan nézelődött, beszélgettünk is. Úgy tűnt, hogy semmit sem fognak vásárolni, végül mégis választottak egy könyvet.

Hisszük és tapasztaljuk, hogy Isten készíti elő a szíveket.

Boldogan osztottuk meg tapasztalatainkat testvéreinkkel, akik egész délután imádkoztak értünk. Bízunk abban, hogy lesz még miről beszámolnunk a jövőben is!

Jóni Tibor és Zsuzsa

Tanultam a hangyáktól

Szobám ablaka alatt széles betonudvar terjeszkedik. Mivel vágytam a friss levegő után, egy könyvvel a kezemben az ablak alá ültem. Április vége volt, a szél lengedezett. A felhők tornyosulni kezdtek, az udvar egészéből az általam elfoglalt rész volt csak napos. Olvastam, s mikor vége lett egy fejezetnek, egy apró, mozgó pontra lettem figyelmes. Ez a pont egy kicsi hangyakoma volt. Már készültem bemenni, de kint maradtam, és figyeltem. „Most megfigyellek, merre tartasz, meddig mész, mihez kezdesz?” – mondtam a hangyának. A nap aranysárga sugarainak utolsó csóváit küldte a földre.

Leguggoltam, hogy közelebről tudjam követni kis barátom útját. Sietős volt a dolga, fürgén, gyorsan haladt. „Valami jó zsákmány van kilátásban, azért sietsz ennyire?” – kérdeztem. Nem érthette, mert rám se hederített. Hosszas keresgélés után sem talált ételnek. Gondoltam, elébe teszek egy morzsányit a juhsajtós tallérból. Szinte útját álltam vele, hogy észrevegye az elemózsiát. Megállt, újra és újra körüljárta. Azután egy gyors, határozott mozdulattal elkezdte tolni a morzsát maga előtt.

Alig bírt vele. Egy-két centimétert tolt, azután húzta-vonta. Kíváncsi voltam, mikor unja meg a teherszállítást, mikor hagyja ott. A parányi rovar alig boldogult az óriási zsákmánnyal. Ámultam a kis hangya akaraterejét. Küzdött, nem adta fel, a zsákmányát semmiképpen el nem engedte. Tudta, hogy ez fogja éltetni, erősíteni. Küzdött, mert tudta, hogy ez az életet jelenti számára. Kitartás, újrakezdés, étellel teli lendület volt minden mozdulatában. Ez a porszemnyi hangya nagyon életrevaló volt.

Mi, emberek tanulhatnánk tőle. Kitartást, munkakedvet, szorgalmat. És azt is, hogy az életet jelentő zsákmányt nem szabad elengedni. Mi hányszor engedjük el az Úr kezét, noha tudjuk, hogy csak a vele való szoros szövetség által lehet örök életünk? „Én vagyok az életnek kenyeré” –

mondta Jézus (Jn 6,48). És ezt is mondta: „Én vagyok az út, az igazság, és az élet.” (Jn 14,6/a) Lehet, hogy küzdelmes, nehéz út vár rád, de soha ne add fel, érdemes küzdeni, mert Ő a cél és az örök élet!

Tovább figyeltem szorgos kis barátomat. Utolsó erejével is próbálta vonszolni a terhet. Tudta, hogy nincs már messze a cél. Sajnálatos, hogy mi, emberek oly könnyen szem elől tévesztjük a célt. De nem így a kis hangya, ő tudta, hová kell elérnie.

Nagy küzdelmek árán végre célhoz ért. Kéthárom hangyatárs bújik ki egy kis résen, s felfedezve nagy súlyt cipelő társukat azonnal a segítségére siettek. Egy hangya tolt, kettő pedig húzta az óriási morzsát. Amikor igyekeztek bevonszolni a lyukba az elemózsiát, egy hangya éppen

ki akart bújni, de példás udvariassággal visszahúzódt. Egy kis ügyködés után eltűntek a zsákmánnyal együtt. Sokáig néztem még az én kis hangyabarátom után. Örültem, hogy célba ért, de különösen annak, amit tanulhattam ezektől a párányi élőlényektől.

Láttam, hogy milyen nagy igyekezettel segítettek egymásnak a terhet vinni. Nem mentek el nehéz terhet vonzó társuk mellett. Nem volt a dolguk annyira sietős, hogy szenvedő társukat ne vegyék észre.

Te észreveszed-e a testi vagy lelki terhet hordozó testvért? Tudod-e vigasztalni az arra rászoruló? Van-e részvétteljes szíved? Saját dolgaidat félretéve tudsz-e kezet nyújtani, bátorítani másokat? A másik ember öröme számodra is öröm, és tudsz-e együtt sírni a sírókkal?

Csak az a víz üdít fel engem,
amelyet másnak nyújtok át.
A kenyér is csak annak étel,
aki az éhezőnek ad.
Csak az a ruha öltözékünk,
amelyet ajándékozunk.
Csak az a szó vigasztal minket,
amellyel más vigasztalunk.
Az a beteg lesz gyógyulásunk,
akit mi is gyógyítgatunk
S úgy szabadulunk bajainkból,
hogy más elveszni nem hagyunk.
(Tollió Consalvatice:
Dal a felebaráti szeretetről)

Ellen G. White sorait is szeretném idézni: „Megszületett az örök válasz a kérdésre: »Ki az én felebarátom?« (Luk 10,29) Krisztus megmutatta, hogy a felebarát nem csak gyülekezeti vagy hittestvért jelent. Nincs köze faji, bőrszín- vagy osztálykülönbségekhez. Mindenki felebarátunk, akinek segítségre van szüksége. Felebarátunk minden lélek, akit az ellenség megsebesített és összetört. Mindenki felebarátunk, aki Isten tulajdona.”

Befejezésül megemlékezem arról, hogy nemcsak a kis élőlényektől, a hangyáktól, hanem a testvéreimtől is megtanultam, hogy milyen az önzetlen, áldozatos, gondoskodó testvéri szeretet. Hosszú ideig feküdtem Vankó Zsuzsa testvérnő lakásán, ahol önzetlen ápolásban és szeretetben részesültem. Szeretnék köszönetet mondani rajta kívül mindazoknak a testvéreknek, akik bal esetem után valamilyen formában gondomat viselték. (Név szerint is említeni szeretném őket: Karsay Katalin, Karrasch Júlia, Budai Zsófia, Kegyes János, Vaczlavik Anna.)

Hálás szívvel köszönöm szerető mennyei Atyánknak gyógyító kegyelmét, és köszönöm azt is, hogy egymás terhét hordozó hittestvérekkel ajándékozott meg.

Szabó Gizella

Kirándulás – lelki tanulságokkal

2021. október 10-e vasárnapjára buszkirándulást szervezett a Tárt-Kapu Alapítvány a mozgás- és értelmi sérültek részére. Több évtizedes gyakorlat ez már ősszel és tavasszal (a nyári táborok mellett). Leírhatatlanul sokat jelent ez többeknek, akik egyébként az intézmény falai között élik egész életüket.

Ezen a napon a veresegyházi Medveotthon volt a cél. Sok esőt ígért az előrejelzés erre a napra, s ahogyan közeledett a vasárnap, csak romlott a helyzet. Azt gondoltam, hogy Aradiné Kadlicskó Edina szombat este lefújja az alkalmat, hiszen egész napos esőben nem szerencsés kirándulni, különösen sérültekkel. De nem ez történt. Persze akkor nem gondoltam végig, hogy ők, az érintettek, milyen traumaként élték volna meg a változást.

Elérkezett a kirándulás napja.

Becihelődünk a buszba, és elindulunk Siófok-ról, reggel fél 8-kor. Az eső esik... Megérkezünk

Polgárdiba, a busz megtelik. Elindulunk. Az eső esik... Megállunk Budapesten és Budapest határában. Az eső esik...

Megérkezünk Veresegyházra. Az eső csendesedik... Kicsit nehezen leparkolunk a Medveotthon előtt. Kezdünk lekászálódni a buszról. És az eső teljesen eláll, sőt szerényen még a Nap is ránk mosolyog!

Csak néztünk egymásra a meghatottságtól. És mindaddig (jó két órán keresztül), amíg végigcsodáltuk a medvéket, farkasokat, oroszlánokat stb., és elfogyasztottuk szerény ebédünket, szünetelt az eső. Hazafelé, a buszban csendesen gondolataimba merülve megállapítottam két fontos dolgot:

– Van még hová fejlődnie a hittemnek.

– Istenünk szereti és szánja a sérülteket.

Geiger Miklós

Engedve a késztetéseknek

Tavaly nyáron, amint a Covid-járvány lecsengése lehetővé tette, újranyitották az egyik átmenetileg bezárt reumakórházat Hévízen. Meglepődtem, amikor megkaptam a beutalót, hiszen a bezárás miatt hosszabbra nyúló várólista miatt nem reménykedtem ilyen gyors invitálásban, bár így is kívártam az egy évet. Vállaltam, hogy az intézet egész területén – a betegszoba és az étkezés idejének kivételével – végig maszkot kell viselni, még a kezelések és a gyógytorna alatt is.

Összecsomagoltam a háromhetes gyógykezelésre javasolt dolgokat, illetve a személyes holmit is, mindazt, amire úgy gondoltam, feltétlenül szükségem lesz. Közben az az érzésem támadt, hogy ez túl sok lesz, vigyek kevesebbet. De hiszen autóval megyek – gondoltam –, nem nekem kell cipekedni. Inkább legyen több, minthogy kézzel kelljen mosnom a kórházban. De hallgatva egy halk késztetésre, mégis kivettem a vinnivalók egy részét. Akkor még nem sejtettem, hogy később mennyire fogok majd örülni ennek.

Mindig kíváncsian várom, ki lesz a szobatársam, kik lesznek az asztaltársaim, kikkel ismerkedhetem meg. Azért szoktam imádkozni, hogy az a három hét, amit évente Hévízen töltök, ne csak a testi gyógyulásomra, a rehabilitációra szolgáljon, hanem lelkiekben is tudjak épülni, és másoknak is tudjak ebben segítségére lenni, még ha csak egy kis olvasnivalót is tudok átadni az Árvai Márti által készített igés könyvjelzők kíséretében. Jó volt újra találkozni az előző években megismert szobatársammal, vittem neki egy MP3-as lejátszót. Nagyon örült a meglepetésnek, és a 9 éves kisunokája számára is elfogadott egy könyvet.

Ebben az évben úgy alakult, hogy két kedves gyógytornászom is lett. Erre nem számítottam, és csak egy *A belső szobában* című idézetgyűjteményt vittem ajándékba. Ezt a bajt könnyen lehetett orvosolni, meglátogattam Bakó Gyöngyit a Hévízitonál lévő könyves kuckójánál, és vettem még egy példányt. Nagyon örültek neki.

Ott tartózkodásom alatt nem maradtam lelki táplálék nélkül, mert a Bakó házaspár mind a három szombaton meghívott otthonába, és online be tudtam kapcsolódni a szombatiskolai tanulmány átvételébe, majd az istentisztelet áldásaiban is részesülhettem. Finom ebédet kaptam, és jókat kirándultunk a zalacsányi tónál. Örvényeshegyen és még a Zala folyónál is jártunk, ahol megnéztük a ferdén növé fák birodalmát.

Tizenkét példányt vittem magammal a *Nyitott Szemmel* magazinból ajándékozásra. A kórház könyvtárába 2–3 különböző számot szoktam bevinni a gyógykezelések végén, már évek óta mindig szívesen fogadják. Ebben az évben, amint megérkeztem, folyamatosan éreztem a késztetést, hogy menjek a könyvtárba, ne várjak semmire, amit meg is fogadtam. Másnap, a kezelések után az orvosi szoba melletti faliújságra tévedt a szemem, és ott láttam a hirdetést: másnapról szabadság miatt zárva lesz a könyvtár. Valaki „megsúgta”, hogy igyekezzem, mert ottlétem alatt már nem lesz több lehetőségem. Hálás voltam a Jóistennek, hogy így gondoskodott arról, hogy a magazinok eljussanak a kórház könyvtárába.

A szanatóriumban húsmentes étkezést kértem, így automatikusan a diétás csoportba kerültem. Asztaltársaim étkezésemet látva olykor érdeklődéssel, kérdésekkel fordultak felém. Mindig el szoktak fogadni egy-egy életmód-változtatásról szóló könyvet, vegán receptes füzetet, illetve *Nyitott Szemmel* magazint.

Gyógykezelésemet váratlanul, a lejárt idő előtt egy nappal meg kellett szakítanom, mert krónikus szívbeteg férjem belázasodott. Hálás voltam, hogy ez csak a harmadik hét végén történt, mert így magam is tudtam kicsit gyógyulgatni, de azért is, hogy mivel kevesebb holmit hoztam, a könnyebb csomaggal egyszerűbben tudtam az autóbusszal hazautazni. Sietnem kellett kezelőorvosomtól engedélyt kérni a korábbi eltávozásra, azután csomagolni, a szobát leadni a nővéreknek, majd taxit rendelni, ami levisz a város másik végében lévő pályaudvarra.

Mindeközben váratlanul egy idős hölgy, aki rollátorral közlekedett, leszólított: „Kedveském, délután hozna nekem a városból, a patikából egy krémet? Tudja, nagyon fáj a lábam.” „Óh, nagyon sajnálom, de délután már nem leszek itt, utazom haza” – válaszoltam szomorúan.

Ezután igyekeztem elvégezni a sok tennivalót. Mégis ott motoszkált bennem, hogyan is tudnék az idős hölgynek segíteni. Eszembe jutott, hogy van egy krémem a szobában, de hogy tudnám azt odaadni, hiszen a nevét sem tudom, de még azt sem, hogy ebben a több száz beteget ellátó intézményben melyik emeleten, melyik szobában is lakhat. Éppen elérkezett az ebéd időpontja, és ekkor egy indíttatás hatására magamhoz vettem a krémet egy *Nyitott Szemmel* magazin kíséretében, és elindultam az ebédlő felé. Rábíztam a Jóistenre, hogy ha Ő úgy látja jónak, akkor találkozzam az idős nénivel. És ekkor kinyílt a lift ajtaja, s éppen ez a hölgy szállt ki belőle, kis kézikocsiját tolva maga előtt. Nagy meglepetésére elhelyeztem a krémet és a magazint is a kézikocsijában. Madarat lehetett volna fogatni velem, annyira boldog

voltam, hogy a Jóisten az utolsó pillanatban is fel tudott még használni erre a jó cselekedetre. Az idős hölgy nagyon örült, hogy még olvasnivalót is kapott. Azt mondta, mostanában ilyen jó dolog nem történt vele. Ebéd után boldogan raktam össze a csomagomat, és ekkor vettem észre, hogy lapul még egy *Nyitott Szemmel* magazin a szekrényben, a legelső polcon. Automatikusan a bőröndömbe akartam tenni, de ekkor is éreztem a késztetést, hogy inkább a kezításkámba tegyem. Mint utóbb kiderült, ez is jó választásnak bizonyult. Az autóbusz-pályaudvaron, amíg a buszra vártam, megismerkedtem egy hölgygel, aki örömmel elfogadta az olvasnivalót.

Hazafelé a buszon – az átéltek hatása alatt – lelkemben hálával, szívemben boldog örömmel néztem a tájat, mely egyre közelebb vitt otthonomhoz. Útközben egyre csak a Mt 10,30-ban olvasható ige járt a fejemben: „*Néktek pedig még a fejetek hajszálai – azaz apró gondjaitok is – mind számon vannak tartva.*”

Harmati Gyöngyi

Búcsúzunk Gaál Lászlóné Csöpi nénitől

Gaál Lászlóné, vagy ahogy szólítottuk, Csöpi néni, keszthelyi gyülekezetünk hűséges tagja volt. Újpesten született, 1930. október 23-án. Már gyermekéje idején megismerhette Teremtőjét és Megváltóját, hiszen szülei is adventisták voltak. Tizenhat évesen döntött arról, hogy követi a krisztusi életutat. A második világháború borzalmait még Budapesten élte át a család. Édesapja súlyos balesetet szenvedett, miközben elindultak Nyugat-Európába kimenteni a munkahelyén lévő drága gépeket. Többszörös medencekörnyéki csonttörése lett, emiatt hosszú ideig fekvésre kényszerült, de a baleset következményeitől egész életében szenvedett.

A háború után, 1947-ben a megélhetési nehézségek miatt a Vác melletti Sejcére költöztek. Itt a kertben megtermelt élelem által megmenekültek az éhezéstől. Hárman voltak lánytestvérek. Mivel ő volt a legidősebb a gyermekek közül, a család szamaráról ő gondoskodott. Visszaemlékezéseiben minden alkalommal elmesélte, hogy ő járt vásárolni Vácra a szamárfogattal.

1951-ben kötött házasságot Gaál Lászlóval. 1966-ban költöztek Hévízre férjével és egyetlen fiával. Nagy veszteség érte, amikor 1986-ban meghalt a férje. Szülei 1978-tól laktak vele közös házában, halálukig hűségesen gondozta őket. Édesanyja 1996-ban, édesapja pedig 1999-ben halt meg. 2000-ben fia családjával együtt Cserszegtomajra költöztek. A ház neki kialakított emeleti részében lakott élete végéig.

Az adventista egyház több válságát is átélte, de ezek az események nem rendítették meg hitében. Az általa megismert igazságokhoz mindig hűségesen ragaszkodott. 1975 után házában volt a szombati összejövetel. Hálával emlékezünk vissza erre az időre, mert úgy mentünk az istentiszteletekre, mintha haza mennénk. Vendégszeretete és befogadó lelkülete mindig példa volt számunkra. Nagyon fontos volt neki a közösségéhez való tartozás, hisz ez volt a tágabb értelemben vett család-

ja. Nagy szomorúság volt számára, hogy már több éve nem tudott gyülekezetbe járni. Látogatásaink alkalmával mindig érdeklődéssel kérdezte, mi történik ebben a számára fontos közösségben.

Életének összegzéseként Zsolt 71,17–18 verseit idézem: *„Óh Isten, gyermekségemtől tanítottál engem; és mind mostanáig hirdetem a te csodadolgaidat. Vénségemig és megöszülésemig se hagyj el engem, óh Isten, hogy hirdessem a te erődöt és hatalmatodat...”*

Nagy kiváltságnak tartotta, hogy a világmindenség Urától tanulhat, vágyott arra, hogy egyre többet ismerjen meg az isteni bölcsességből. Emberi természetével való küzdelmében is segítségére voltak az Írásból nyert kijelentések. Szeretne volna, ha élete bizonyossága lehet Ura átformáló hatalmának. Jelleme formálódásának bizonyossága volt számomra, hogy az évek előrehaladtával egyre jobban elfogadta az otthonához kötöttséget; nem lázadt, és nem panaszkodott korlátozottsága miatt. Fülemben cseng egy mondata, amit az utóbbi időben minden alkalommal elmondott, amikor meglátogattam, és megkérdeztem, hogy van: *„Ne is szóljak semmit, hisz semmim sem fáj”* – válaszolta.

Isten kegyelme volt, hogy halála előtti eleséséig nem voltak fájdalmai, előrehaladott kora ellenére sem. Régi emlékei éltették. Mély átéléssel ismételte minden alkalommal, miként tapasztalta Isten gondviselését gyermekségétől kezdve. Vágyott arra, hogy személyes megélésének elmondása által mások is tudomást szerezzenek arról, mekkora ajándék a teremtő és fenntartó Isten oltalma alatt élni. Azért imádkozott, hogy mindvégig megőrizze Istenébe vetett hitét. Hisszük, hogy így fejezte be életét.

Hálás volt azért, hogy családja részéről folyamatos, odaadó gondoskodásban részesült. Halála is családja körében, otthonában következett be, 2021. december 25-én.

Ottóné Bartalos Zsuzsa

Erős Jánosra emlékezve (1948–2021)

Még élénken emlékszem arra a bő másfél évtizeddel ezelőtti jelenetre, amikor először találkoztunk Jánossal. Nem sokkal azelőtt indult egy kis Biblia-tanulmányozó csoport Jászsószentgyörgyön, egy magánháznál. Eleinte Fekete Dávid vezette ezeket a beszélgetéseket, aztán idővel mi is beszélgettünk Szolnokról. Az egyik ilyen alkalomra több, számomra új vendég is érkezett, János volt az egyik közülük. Rendkívül megörültem érkezésének, hisz addig jórészt csak hölgyek alkották a csoportot. A közös tanulmányozás során azonnal feltűnt érdeklődése, nem lehetett nem észrevenni a figyelmet, melyet az Ige iránt tanúsított. Bár csendes, keveset szóló ember volt, mégis érezhető volt, ahogyan együtt élt az előadással, a beszélgetéssel. Akkor még nem sokat tudtam élete előző szakaszáról, de egyre inkább szerettem volna megismerni őt. Nem is sejtettem, a későbbiekben milyen közel kerülünk majd lélekből egymáshoz.

Sokat jelentett, hogy ezeken a jászsószentgyörgyi alkalmakon rendszeresen jelen voltak a farmosi testvérek is. Érdeklődésükkel, szeretetükkel sokat segítettek azoknak, akik egy idő után többre vágytak, mint ezekre az időnkénti alkalmakra. A kis csoportból egy-két év elteltével ketten is jelezték, hogy szeretnének gyülekezetbe is járni, majd rövid idő múlva keresztségi felkészítésre is jelentkeztek. János volt az egyik, menyee, Anikó a másik, akik erre a döntésre jutottak. Különösen hálás vagyok Istennek, hogy feleségemmel együtt mi készíthettük fel őket keresztségükre. Rendkívül áldott, mindannyiunk számára emlékezetes időszakot töltöttünk együtt a felkészülés során.

Megindító és csodálatos volt látni azt az elszántságot, kitartást, ahogyan János mind közelebb és közelebb akart kerülni Megváltójához. Ebben az időben már túl volt több egészségügyi problémán, mi több, egy amputáción is, amely saját elmondása szerint is komolyan megpróbálta hitét. Őszintén beszélt arról, hogy miként csendesült el benne az elégedetlenség és az önsajnálát a műtétet követő időszakban, hogyan jutott békeségre Istennel ebben az igazán megpróbáló helyzetben. Lelkesedése, élni akarása töretlen volt. Megértette, hogy Istennek nem probléma ilyen állapotban is mások szolgálatába állítani őt. Legtöbb lehetősége erre családja körében nyílt, ahol feleségével, gyermekeivel és unokáival kölcsönös megbecsülésben, szeretetben élték mindennapjaikat. Elmondható, hogy így is teljes életet élt, többek között nagy örömmel kertészkedett, de autót is vezetett.

Menyével, Anikóval együtt a farmosi gyülekezet tagja lett, szinte nem volt olyan istentiszteleti alkalom, amelyet kihagytak volna, ha egészségügyi problémák nem akadályozták ebben. Rendszeresen vállalt gyülekezeti szolgálatot is, imádsággal, hálaszövegek felolvasásával. A farmosi kis közösségben is kölcsönös bizalom és szeretet jellemezte testvéri kapcsolatait. Mindvégig szívén hordozta a szentgyörgyi kis Biblia-kör sorsát is.

Annak ellenére, hogy utolsó éveiben több egészségi problémával is meg kellett küzdenie, többek között másik lábát is elvesztette érproblémák miatt, mindvégig otthonukban, feleségével együtt, nagy szeretetben adtak helyet a beszélgetéseknek.

János igazi nagy küzdő volt, sohasem adta fel egykönnyen a dolgokat. Utolsó napjaiban is nagy reménységgel várta, hogy segédeszközökkel majd újra járni tudjon, és így könnyebben közlekedhesen a gyülekezeti alkalmakra is. Néhány héttel halála előtt újabb komoly betegséget állapítottak meg nála, amellyel kórházba került. Többször műteni kellett, amelyek sorát szervezete már nem tudta elviselni. A kórházban töltött idő alatt többször is beszélünk telefonon, mindvégig Istenbe vetett bizalomban, jó reménységben volt. Utolsó beszélgetésünk alkalmával szóba került, hogy talán ezen a földön nem találkozunk már többször, mégis megindító volt hallani a feltámadásba vetett reménységét. Ezzel az őszinte reménységgel búcsúzunk Erős János testvérunktől.

Kedvenc énekének kezdősorai hűen tükrözik hitvallását, azt, ahogyan Istenéről, Megváltójáról gondolkodott: „Kegyelmet, irgalmat találtam, / nem volt és nincsen érdemem. / De csodát művelt vélem Isten, / hogy ily nagy jót tett énvelem. / Most tudom ezt és örvendek, / ajkamon hálaének zeng...”

Szigeti Gábor

GYERMEKEKNEK

MEGHALLGATOTT IMÁDSÁG

Lilla második osztálytól csatlakozott a már összezokott osztályközösséghez. A tanító néni örömmel fogadta, és azon fáradozott, hogy beilleszkedjék a többi gyerek közé. Aranyos kislány volt, de kissé visszahúzódo. Nemigen kezdeményezett, eleinte inkább csak megfigyelőként vett részt az osztály életében.

Egyik osztálytársa, Eszter, hamar észrevette, hogy Lilla nem olyan árulkodós, mint több más gyerek, és rögtön megkedvelte. Együtt játszottak, kölcsönösen megszerették egymást. Később már nemcsak együtt játszottak, hanem sokat beszélgettek is. Megőrizték egymás titkait. Ha Lilla va-

lami miatt lemaradt az órán a feladatokkal, Eszter szívesen megmutatta a füzetét. Lelkesen segített akkor is, ha hiányzás miatt pótolni kellett a tananyagot. Örültek egymás társaságának, sokat ültek egymás mellett, együtt készítették el a házi feladatokat.

Eszter édesanyja is rájött, hogy kislánya leginkább Lilla társasága miatt szeret a napköziben maradni. Az udvaron is sokat játszottak együtt. Eszter megölelte Lillát távozásakor, és Lilla ezt örömmel viszonzta.

Olyan szép tulajdonságok bontakoztak ki Lillában, amelyeket először nem is lehetett látni. Kedves, együttérző, jószívű kislánynak ismerte meg Eszter. Lilla mindig szívesen megkínálta

mindabból, amit saját csemegeként vásárolt. Figyelmes volt. Ha Eszternek szüksége volt valamire, örömmel segített. Ő is szívesen megmutatta a füzetét, ha Eszter hiányzás miatt valamit nem tudott pótolni. Szép barátság kezdett kibontakozni kettőjük között. A legjobb tulajdonságok jöttek elő belőlük egymás társaságában.

Egyik nap, ebben a járványos időszakban Lilla megbetegedett. Sokan mások is betegek lettek az osztályból, de Eszter Lilla társaságát hiányolta a legjobban. Egy nap imádkozott érte a Jóistenhez, hogy gyógyítsa meg őt. És másnap – hosszabb hiányzás után – Lilla megérkezett az osztályba! Anyyira örültek egymásnak! Eszter boldog volt, hogy imája meghallgatásra talált.

Örömmel újságolta otthon édesanyjának is: „Anya, képzeld, imádkoztam Lilláért, és másnap már visszajött az iskolába, a Jóisten meggyógyította!” Édesanyja is nagyon örült, és hálával köszönte meg Istennek ő is, hogy ilyen tapasztalatot adott kislányának.

Kedves Gyerekek!

Hatalmas és szerető Istenünk van! Emlékezzetek vissza ti is a meghallgatott imádságaitokra! Lehetőleg jegyezzétek be ezeket egy füzetbe is, hogy mindig vissza tudjátok lapozni, és megemlékezzetek azokról az alkalmakról, amikor Ő a segítségetekre sietett! (Nagyon örülnék, ha nekem is küldenétek beszámolókat Eszteréhez hasonló tapasztalataitokról a *Kürtszó* szerkesztőségébe!)

Megléc Mária

Kürtszó – Negyedévenkénti gyülekezeti folyóirat

A Keresztény Advent Közösség megbízásából kiadja a Bibliaiskolák Közössége
Felelős kiadó: a Keresztény Advent Közösség elnöke, valamint a Bibliaiskolák Közössége elnöke

Szerkesztőbizottság: Buda Júlia, Fodor Albert, Udvarhelyi Valéria, Vankó Zsuzsa

Elérhetőségeink: www.kerak.hu/dokumentumtar; e-mail: kurtszo@kurtszo.hu

A kiadó elérhetőségei: 1181 Budapest, Reviczky Gy. u. 46.

Tel. 06-1/267-3947, 06-20/379-6020; www.bikkiado.hu; e-mail: info@bikkiado.hu

ISSN 2732-0499

